

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

14 ЛЮТАГА 2012 г.
АЎТОРАК
№ 29
(27144)

Кошт 800 рублёў

ВЫДАЕЦЦА 3 9 ЖНІУНЯ 1917 г.

ЧАКАЮЦА СУР'ЁЗНЫЯ СНЕГАПАДЫ

У аўторак тэрыторыя Беларусі застаецца ў зоне паніжанага ціску і месцамі пройдзе невялікі снег, паведаміла рэдакцыя спецыяліст Рэспубліканскага гідрометцэнтра Міністэрства Вольга Фядотава.

Тэмпература паветра ўдзень усталюецца ў межах мінус 9—14, і толькі па паўночным захадзе краіны — 4—8 градусаў ніжэй за нуль.

А вось у сераду актыўны атлантычны цыклон кардынальна зменіць умовы надвор'я ў нашай краіне. Уначы на сераду невялікі снег пройдзе толькі ў асобных раёнах, а ўдзень сур'ёзныя снегапады будуць назірацца ўжо паўсюдна; месцамі мяцеліца, узмацненне ветру парывамі да 14 м/с, на захадзе да 15—18 м/с. На захадзе Беларусі магчымыя снежныя заносы. Тэмпература паветра ўначы мінус 8—15, па паўночным усходзе — да 16—23 марозу; ўдзень — мінус 7—13, на захадзе Брэсцкай і Гродзенскай абласцей — да 3—6 градусаў ніжэй за нуль.

Сяргей КУРКАЧ.

Аляксандр ЛУКАШЭНКА:

«БУДАЎНІЦТВА БЕЛАРУСКАЙ АЭС З'ЯВЛЯЕЦЦА ВЕЛІМІ ВАЖНЫМ ПРАЕКТАМ ДЛЯ РАСІІ»

Такое меркаванне, сустракаючыся са старшынёй дзяржаўнай карпарацыі «Банк развіцця і знешэканамічнай дзейнасці (Знешэканамбанк)» Уладзімірам Дзімітрыевым, выказаў Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка.

Як адзначыў Аляксандр Лукашэнка, адзін з галоўных праектаў, у рэалізацыі якога Беларусь супрацоўнічае са Знешэканамбанкам, гэта будаўніцтва атамнай электрастанцыі. «Гэта вялікі праект, мы яго пачалі ўжо рэалізоўваць, і хацелася б, каб не было тармажэння, — сказаў кіраўнік дзяржавы. — Цяпер нам трэба паскорана будаваць гэту станцыю. Мы там ужо стварылі ўсю сістэму, інфраструктуру».

«Лічу, што для Расіі будаўніцтва гэтага аб'екта з'яўляецца вельмі важным праектам, асабліва ў гэты перыяд, калі ідзе спрэчка аб неабходнасці атамнай энергетыкі. Гэта для нас і для Расіі вельмі важны праект. Тэхналогія Расійскай Федэрацыі і нашы магчымасці, будаўніцтва гэтага аб'екта ў Беларусі будзе сведчыць аб тым, што век атамнай энергетыкі будзе прадаўжацца», — сказаў Прэзідэнт Беларусі, адзначыўшы, што абмяркоўваў гэта пытанне ў тым ліку з Прэзідэнтам Расіі Дзімітрыем Мядзведзевым і прэм'ер-міністрам Уладзімірам Пуціным.

«Беларусь для вашай арганізацыі — зямля не чужая. Я вам удзячны за ўсё, што вы зрабілі ў нас у Беларусі, і я не думаю, што вы можаце папракнуць гагоўсці з нас, урад, што мы ў чымсьці не абавязковыя ў плане нашых дамоўленасцяў», — адзначыў Аляксандр Лукашэнка.

Ён нагадаў, што ў свой час паміж банкам і ўрадам Беларусі былі падпісаны мемарандум аб супрацоўніцтве. «Ведаю, што мы строга прытрымліваемся гэтага дакумента», — падкрэсліў кіраўнік дзяржавы.

«Наша супрацоўніцтва з вашым банкам мы разглядаем у праекцыі на супрацоўніцтва Беларусі з Расіяй. Гэта такія моцныя прывадныя пасы, — заўважыў Аляксандр Лукашэнка. — Таму ваш сённяшні прыезд, лічу, дасць новы штуршок развіццю нашага супрацоўніцтва».

Прэзідэнт запэўніў Уладзіміра Дзімітрыева, што Беларусь і далей будзе добрым партнёрам для Знешэканамбанка. «Я вітаю спробы і ваша жаданне пашырыць супрацоўніцтва з Беларусцю і перанесці сюды вашу дзейнасць у большым аб'ёме. Мы будзем гэта ўсяляк падтрымліваць. Мы ніколі не мелі прэтэнзій да вашага банка і разлічваем на больш шырокае супрацоўніцтва», —

СТАР. 2

БЕЛАРУСЬ РАЗЛІЧАЕ НА ПРАДАЎЖЭННЕ ШМАТЛІНАВАГА БЕЛАРУСКА-ТУРКМЕНСКАГА ДЫАЛОГА

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка павінашаваў Гурбангулы Бердымухамедава з перамогай на выбарах Прэзідэнта Туркменістана.

Беларусь і Туркменістан звязваюць адносіны сапраўднага партнёрства і канструктыўнага супрацоўніцтва, заснаваныя на доверы і ўзаемапавазе, гаворыцца ў вітшаванні. Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў, што разлічвае на прадаўжэнне традыцыйна насычанага і шматлікавага беларуска-туркменскага дыялога.

«РОЛЮ КАНСТЫТУЦЫЙНАГА СУДА ТРЭБА ПАВЫШАЦЬ»

Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка лічыць, што ролі Канстытуцыйнага суда паступова трэба павышаць. Такое меркаванне ён выказаў учора ў час сустрэчы са старшынёй Канстытуцыйнага суда Беларусі Пятром Міклашэвічам.

«У вас сканцэнтраваныя самыя вопытныя і дасведчаныя людзі ў галіне права, — адзначыў Прэзідэнт. — Але Канстытуцыйны суд у нас усё ж такі не адгрывае тую ролю, якую павінен адгрываць. Мне здаецца, паступова, як мы калісьці дамаўляліся, ролі Канстытуцыйнага суда трэба павышаць».

«Мне хацелася б, каб вы не толькі выяўлялі і выкрывалі нейкія недахопы, але, павышаючы ролі Канстытуцыйнага суда, каб вы больш актыўна ўздзейнічалі на адпаведныя суб'екты нашага грамадскага жыцця ў плане канстытуцыйнасці іх дзеянняў, у плане навядзення парадку ў сферы прававых адносін. Гэта вельмі важна», — падкрэсліў кіраўнік дзяржавы. Аляксандр Лукашэнка выказаў жаданне, каб КС больш актыўна ўдзельнічаў у рабоце міжнародных арганізацый.

Як адзначыў Пётр Міклашэвіч, у чэрвені 2008 года дэкрэтам Прэзідэнта былі пашыраны паўнамоцтвы Канстытуцыйнага суда з прадастаўленнем яму права правяраць канстытуцыйнасць законаў, прынятых нацыянальным сходам, да іх падпісання

Выявілі новыя факты супрацьпраўнай дзейнасці Полудня

Следчы камітэт Беларусі выявіў новыя факты супрацьпраўнай дзейнасці былога намесніка міністра ўнутраных спраў Яўгена Полудня.

— Пры расследаванні крымінальнай справы высветлена, што Яўген Полудзень сістэматычна на працягу доўгага перыяду атрымліваў ад службовых асоб органаў ўнутраных спраў матэрыяльныя каштоўнасці і грашовыя сродкі, — паведамілі ў аддзеле інфармацыі і сувязі з грамадскасцю Следчага камітэта.

У сувязі з гэтым у дачыненні да яго заведзена крымінальная справа па ч. 3 арт. 426 КК «За перавышэнне ўлады ці службовых паўнамоцтваў асобай, якая займае адказнае становішча». Надзея ДРЫЛА.

Моцныя маразы ў Польшчы забралі жыцці больш як 100 чалавек

У Польшчы моцныя маразы, якія працягваюцца ўжо больш за два тыдні, забралі жыцці 104 чалавек.

Як паведаміла МУС рэспублікі, летась за ўвесь люты ў краіне загінулі ад пераахладжэння 37 чалавек. Паведаміла таксама, што менш чым за паўмесяца 508 палякаў атруціліся надумным газам з-за выкарыстання няспраўных ацяпляльных прыладаў, 23 пацяпелі загінулі.

ISSN 1990 - 763X

ЖЫЦЦЁ

не спыняецца нават зімою, — любіць казаць Сяргей Селех, гаспадар аграгаспадарства «Ганская вытока» ў вёсцы Гайна Лагойскага раёна, смела расчыняючы пчаліны вулейчык (гэтак вымаўляе Сяргей) і дэманструючы жывую пчаліную сям'ю.

Вялікі знаўца пчаларскай справы, ён пераконна, што пчолам гэтак імгненна «паглядзі» не пашкодзіць. Галоўнае, каб не было завірухі.

Жыццё аграгаспадарства не спыняецца нават у дваццатградусныя і ніжэй маразы, якія гэтымі днямі апанавалі Беларусь. Ахвотнікаў лавандраваць па зімовым пчалініку, як ні дзіўна, не менш, чым улётку. То жыхары санаторыя «Рудня» завітаюць (на фотаздымку), закідаюць пчаларамі пытанні, то мінскія школьнікі цэлым аўтобусам. Гаспадар, акрамя экзатычнага пчалінага шоу, ладзіць прагулку да бароўвай плаціны, расчыняючы дзверы ўласнага этнаграфічнага музея. Але сапраўднае разьніка любові тут экскурсіі — дэгустанцыя мёду і ў «нагрузку» частваанне гарбаты з духмяных з'ялак Лагойшчыны. А яшчэ смачным... беларускім слоўцам.

Аграгаспадар «Ганская вытока» адрозніваецца ад іншых сядзіб менавіта сваёй непараўнальнай душэўнасцю, якую стварае жывое роднае слова.

ЗІМОВЫ МЁД

«Пчолы разумеюць мяне, дык чаму ж людзі не разумеюць?» — жартуе гаспадар, завяршаючы двухгадзінную экскурсію-дэгустанцыю.

Цяпер у раёне дзейнічае каля паўтара дзясятка аграгаспадар, і «пчалар на пчалары», як любіць казаць Селех. Але «Ганская вытока» вабяць да сябе, як кветкі пчол. Нават зімою. Анатоль КЛЯШЧУК. Фота аўтара.

«Прамая лінія»

УСЁ ПРА ЛЬГОТНЫЯ КРЭДЫТЫ ДЛЯ ЖЫЛЛЁВЫХ ЧАРГавікоў

6 студзеня сёлета кіраўніком дзяржавы быў падпісаны Указ № 13, які ўдакладняе падыходы да льготнага кредытавання жыллёвых будаўніцтваў. На якіх умовах, хто і ў якіх аб'ёмах цяпер можна разлічваць на атрыманне такіх ільготных кредытаў?

15 лютага, ў сераду, з 11:00 да 12:30 у рэдакцыі нашай газеты адбудзецца «прамая лінія» з удзелам дырэктара дэпартаменту кредытавання насельніцтва Беларускага Віктара Аляксандравіча АГЕВЫМ.

Нумары «прамой лініі»: 8 (017) 292 38 92, 8 (017) 292 38 21. Палярэдыя пытанні можна задаваць па нумары 8 (017) 287 17 51 або дасылаць на электронны адрас: zvyazda@tur.by.

СЁЛЕТА Ў СТАЛІЦЫ БУДЗЕ ПАБУДАВАНА 1 млн м² ЖЫЛЛЯ

Пра гэта паведаміў намеснік старшыні Мінскага гарадскога камітэта Сяргей РАДАМАН.

Згодна з рашэннем урада сталічным будаўнікам у 2012 годзе неабходна пабудавать не менш як 630 тысяч квадратных метраў жылля для асоб, якія маюць патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў. На дзёны момант камітэтам будаўніцтва і інвестыцый Мінгарвыканкама цалкам сфарміравана праграма жыллёвага будаўніцтва, вызначаны адпаведныя графікі і складзены пералік жылльва дамоў і аб'ектаў інжынерна-транспартнай інфраструктуры.

Для будаўніцтва 630 тысяч квадратных метраў жылля, якое ўзводзіцца з дзяржаўна-прыватнага, галоўнымі крыніцамі фінансавання будуць ільготныя кредытныя рэсурсы для чаргавікоў у памеры 1 трлн 850 млрд рублёў. На фінансаванне інфраструктуры жылльва дамоў сёлета плануецца накіраваць 397 млрд рублёў бюджэтных сродкаў. Так, 30 студзеня гэтага года на развіццё неабходнай інжынерна-транспартнай інфраструктуры з рэспубліканскага бюджэту ўжо паступіла 9 млрд рублёў. Сталічная мэрыя сёлета вырашыла накіраваць на гэты мэты з інавацыйнага фонду камітэта дадаткова 37 млрд рублёў.

Масавае будаўніцтва жылльва дамоў у сталіцы плануецца ажыццяўляць у раёне Каменнай Горкі, дзе сёлета будзе ўведзена ў эксплуатацыю прыкладна 230 тысяч квадратных метраў жылля. На тэрыторыі вёскі Дружба працягваюцца інтэнсіўныя зноў індывідуальных жылльва дамоў, на месцы якіх разлічваецца пабудавать каля 40 тысяч квадратных метраў жылля ў структуры шматкватэрнага домабудавання.

Сяргей КУРКАЧ.

Вывялі новыя факты супрацьпраўнай дзейнасці Полудня

Следчы камітэт Беларусі выявіў новыя факты супрацьпраўнай дзейнасці былога намесніка міністра ўнутраных спраў Яўгена Полудня.

— Пры расследаванні крымінальнай справы высветлена, што Яўген Полудзень сістэматычна на працягу доўгага перыяду атрымліваў ад службовых асоб органаў ўнутраных спраў матэрыяльныя каштоўнасці і грашовыя сродкі, — паведамілі ў аддзеле інфармацыі і сувязі з грамадскасцю Следчага камітэта.

У сувязі з гэтым у дачыненні да яго заведзена крымінальная справа па ч. 3 арт. 426 КК «За перавышэнне ўлады ці службовых паўнамоцтваў асобай, якая займае адказнае становішча». Надзея ДРЫЛА.

Моцныя маразы ў Польшчы забралі жыцці больш як 100 чалавек

У Польшчы моцныя маразы, якія працягваюцца ўжо больш за два тыдні, забралі жыцці 104 чалавек.

Як паведаміла МУС рэспублікі, летась за ўвесь люты ў краіне загінулі ад пераахладжэння 37 чалавек. Паведаміла таксама, што менш чым за паўмесяца 508 палякаў атруціліся надумным газам з-за выкарыстання няспраўных ацяпляльных прыладаў, 23 пацяпелі загінулі.

ISSN 1990 - 763X

Жывая вера братніх народаў

Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

XIX Мінская міжнародная выстаўка-кірмаш — як заўжды, шумна і шматлюдна. Аматы літаратуры набываюць патрэбныя кнігі, сустракаюцца з аўтарамі, знаёмяцца з новымі выданнямі. Прэзентацыя кнігі «Жывая вера. Ветка» вылучалася асаблівым настроем.

Праіць міма выставаўчага павільёна Расійскай Федэрацыі і не спыніцца было проста немагчыма. Гукі царкоўных спеваў, што даносіліся з канферэнц-заль, прыйшлілі шмат цікавых. Менавіта тут выдывецца «Беларуская Энцыклапедыя імя Пятруся Броўкі» прадставіла альбом «Жывая вера. Ветка».

Ён стаў трэцім выданнем з серыі «Энцыклапедыя рарытэтаў». «Жывая вера. Ветка» — сапраўды незвычайная кніга. Прысвячана Ветцы як цэнтру стараверства, яна поўнаасцю ўвабрала ўсю ўнікальнасць гэтага рэгіёна. У XVII стагоддзі цыхая палеская зямля стала прытулкам для старавераў, што ўцяклі з Маскоўскага княства ад пераследу і ганенняў. Разам з сабой яны прынеслі часцінку свайго духоўнага і мастацкага свету, свае ўменні і рамесствы. Сёння ж творы стараверскай культуры атрымалі месца ў Веткаўскім музеі народнай творчасці імя Фёдара Рыгоравіча Шклірава і на старонках новага альбома.

СТАР. 6

Дар'я Домрачава трэцяя ў спрынце і гонцы пераследавання

У гонцы пераследавання на наступны дзень на першай стральбе ў Дар'і зноў было два промахі. Гэта адкінула беларуску на 5-ю пазіцыю (адставанне ад Нойнер — 1 хвіліна 6 секундаў). Падчас другой стральбы — ніводнага промаха, затое падчас трэцяй — зноў два. На чацвёртай стральбе лідары Нойнер і Макараінен пачалі стральняць амаль адначасова: фінка закрыла ўсе мішэні і паймчала да перамогі, а ў Нойнер — два промахі. У Домрачавай з'явілася выдатная магчымасць змагацца за другое месца. І Дар'я закрыла ўсе мішэні! Нойнер, якая ўсё ж выйшла пасля штрафных кругоў на дыстанцыю другой, мела

Дар'я Домрачава трэцяя ў спрынце і гонцы пераследавання

невялікую перавагу — усяго 6 секундаў над Дар'яй. Дар'я адразу абганяла расійскую Зайцаву і павяла барацьбу з Нойнер за другое месца. Аднак Нойнер не здавалася, і Домрачава, якая шмат сіл патраціла на тое, каб дагнаць немку, прайграла на фінішы ўсяго секунду, стаўшы трэцяй.

Спорт

Гэта восьмае запар прызавае месца ў гонках этапу Кубка свету для нацыя б'ятланісты. Па хуткасці на дыстанцыі Домрачавай таксама не было роўных. Яна яраўдзіла Нойнер на 18 секундаў. Пакуль у Кубка свету наступіў перапынак. Праз тры тыдні ў Германіі стартуе чэмпіянат свету. Алена АУЧЫННІКАВА.

ЁН АДКРЫВАЎ АДНОСІНЫ БЕЛАРУСАЎ СА СВЕТАМ

Сёння споўнілася 67 гадоў слаўтаму беларускаму пісьменніку і літаратуразнаўцу Міхасю Стральцову. Журналіст па адукацыі, пісьменнік па прызыванні, псіхолог па натуре, ён неверагодна ўзбагаціў не толькі айчынную літаратуру, але і агульнаеўрапейскую. Чалавек-загадка ён сам усё жыццё разгадваў чужыя літаратурныя загадкі, рабіў адкрыцці і выдатна разбіраўся ў тонкасцях чалавечай душы. СТАР. 6,7

У ПІНСКУ ШУКАЮЦЬ... МІЛЬЯРДЭРА

Разыграны перад Новым годам латарэяй «Ваша лато» мільярд рублёў да гэтага часу ніхто не прыйшоў забіраць. Як расказала PR-менеджэр РУП «Беларускія латарэі» Вольга Дзячэнька, шчаслівы выйгрышны білет быў прададзены ў Пінску: — Мы шукалі пераможцу, назваўшы нумар білета ў прамым эфіры, давалі аб'яву ў мясцовай газеце, але ніхто за выйгрышам не з'явіўся да гэтага часу. У прычынне, такое не часта здараецца. Але таксама пакуль не знайшоўся і той, хто выйграў машыну «Шкода Фабія», якую «Ваша лато» разыграла 24 снежня 2011 года.

Па правлах, кажаць уладальніку выйгрышаў павінны на працягу 6 месяцаў. Калі мільярдэр з Пінска не знойдзецца, будзе прынята рашэнне, куды выйграваныя сродкі накіраваць.

Усяго ў 2011 годзе ў латарэю «Ваша лато», акрамя згаданага мільярада, беларусы выйгралі 15 кватэр, 60 брыльянтаў агульным коштам 48 мільянаў рублёў, 6 аўтамабіляў і 350 грамаў золата на 30 мільянаў рублёў.

Ганна ГАРУСОВІЧ.

АБАКРАЛІ МІНЧАНІНА НА 112 МІЛЬЯНАЎ

Трое расійян прыехалі ў Мінск і выкрасілі з машыны індывідуальнага падпрымальніка 112 мільянаў рублёў.

— У адным з банкаў крымінальная тройка прасачыла за мужчынам, які зняў 112 мільянаў, — расказвае прэс-афіцэр Першамайскага РУУС сталіцы Вольга Кудцо. — Далей злучылі цікавалі за ім на ўласным аўтамабілі. Дачакаўшыся зручнага моманту, калі мужчына выйшаў са сваёй «Аўды», пакінуўшы там грошы, зладзеі разбілі шыбу бульбонікам, забралі пакет з грашма і зніклі. Ахвярай зладзеяў стаў 40-гадовы падпрымальнік, які займаецца купляй-продажам аўтамабіляў.

Удзень спатрэбіўся сталічным аперацыйнікам, каб знайсці злучыцца. Іх затрымалі байцы САХРа ў кватэры па вуліцы Альшэўскага, якую расіяне арандавалі. У Мінск яны прыехалі для здзяйснення злачынства. Дзвём затрыманым 26 год, яшчэ аднаму — 28. Двое з іх раней судзімыя за крадзяжы. Грошы расіяне паспелі пераправіць на радзіму, паводле іх слоў — для пагажэння ўласных даўгоў. Правадзіцца расследаванне.

Алена АУЧЫННІКАВА.

Міжнародны злёт-фестываль аматараў ездавога спорту «Паўночныя сабакі» адбыўся 11-12 лютага ў Лагойскім раёне. За прызы чэмпіянату змагаліся самыя моцныя каманды спартсменаў з Беларусі і блізкага замежжа. Фота БЕЛТА.

Table with exchange rates for various currencies.

ОБЪЯВЛЕНИЕ О ТОРГАХ

Table with details of an auction, including lot numbers, descriptions, and terms of sale.

«БУДАЎНІЦТВА БЕЛАРУСКАЙ АЭС З'ЯЎЛЯЕЦЦА ВЕЛЬМІ ВАЖНЫМ ПРАЕКТАМ ДЛЯ РАСІІ»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Акрамя таго, Прэзідэнт падкрэсліў, што беларускі бок у гэтым выпадку не просіць аб нейкіх перепекультурных праектах. «Мы хацелі б, каб вы выbralі самі тыя праекты, па якіх вы хочаце з намі супрацоўнічаць», — сказаў беларускі лідар.

У сваю чаргу Уладзімір Дзімітрэвіч адзначыў, што не бачыць ніякіх праблем у пытанні развіцця супрацоўніцтва з Беларуссю. «Нам трэба рухацца наперад. Pole для сумеснай дзейнасці вялікае. Зразумела, ёсць і маштабныя праекты», — сказаў кіраўнік Знешэканамбанка.

Як адзначыў Уладзімір Дзімітрэвіч, у час сустрэчы ў Прэзідэнта Беларусі размова ў тым ліку ішла аб стварэнні ў рэспубліцы Банка развіцця. «Гэты інстытут прызначаны падтрымліваць ключавыя галіны прамысловасці, уласці і сярэдняй бізнесу, галіны, арыентаваны на экскорт, мастэрскія інфраструктурныя аб'екты нават росту. Паколькі Знешэканамбанк ужо некалькі дзесяцігоддзяў займаецца гэтай дзейнасцю, мы гатовы (і з боку Прэзідэнта гэты намер быў падтрыманы) перашае, аказаць дапамогу ў станаўленні гэтага інстытута, метадалагічна, экспертна падтрымку і садзейнічанне. Мы таксама гатовы арыентаваць нашу супрацоўніцтва на фінансавую падтрымку сумесных праектаў», — сказаў старшыня дзяржаркарпата.

Уладзімір Дзімітрэвіч лічыць адэкватнымі меры, што прымаюцца беларускімі ўладамі па стабілізацыі фінансавана-эканамічнай сітуацыі ў краіне.

«Лічу, што сітуацыя збалансавана і стабілізуецца. Зразумела, наступствы эканамічнага крызісу яшчэ доўга будуць на сабе адчуваць фінансавая і банкіўская сферы. Але мне думецца, што меры прыняты цалкам адэкватныя», — сказаў Уладзімір Дзімітрэвіч. — Упэўнены, што эканоміка Беларусі як мае быць спраўляецца з выклікамі, і мне прыемна, што на ўзроўні кааперацыйных сувязяў ёсць цалкам вызначаныя добрыя перспектывы і дынаміка».

АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА ЗАЦВЕРДЗІЎ ПАГАДНЕННЕ АБ СТВАРЭННІ АДЗІНАЙ РЕГІЯНАЛЬНАЙ СІСТЭМЫ ППА БЕЛАРУСІ І РАСІІ

Кіраўнік дзяржавы Аляксандр Лукашэнка зацвердзіў Пагадненне паміж Рэспублікай Беларусь і Расійскай Федэрацыяй аб сумеснай ахове знешняй граніцы Саюзнай дзяржавы ў паветранай прасторы і стварэнні Адзіннай рэгіянальнай сістэмы праціпаветранай абароны Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі (АРС ППА). Адпаведны ўказ № 65 Прэзідэнт падпісаў 13 лютага.

Гэта пагадненне падпісана 3 лютага 2009 года міністрамі абароны ў адпаведнасці з прадстаўленымі кіраўнікамі дзяржаў паўнамоцтвамі. Яно стварае ваенна-палітычныя ўмовы для павышэння надзейнасці аховы і абароны заходніх граніц Саюзнай дзяржавы, якасці кантролю за выкананнем правіл выкарыстання паветранай прасторы Беларусі і Расіі ў рэгіёне.

Рэалізацыя пагаднення даць магчымасць аснашчаць войскі (сілы) АРС ППА ўзбраеннем і ваеннай тэхнікай на аснове адзінай ваенна-тэхнічнай палітыкі, вырашаючы адныя патрабаванні да баявой гатуннасці і вывучкі войскаў (сіл), арганізацыі іх апэратыўнай і баявой падрыхтоўкі.

У пагражальны перыяд і ў ваенны час частка сіл і сродкаў АРС ППА будзе прымяняцца ў складзе рэгіянальнай групы войскаў (сіл) Рэспублікі Беларусь і Расійскай Федэрацыі.

Пагадненнем аб АРС ППА, што прыкладаецца да пагаднення, вызначаны асноўныя задачы, прынцыпы пабудовы і прымянення гэтай сістэмы.

АРС узначаліць камандуючы, які пасля ўступлення ў сілу пагаднення будзе назначаны на гэту пасаду расшэнем прэзідэнта Беларусі і Расіі.

СТЫПЕНДЫ БЕСПРАЦОЎНЫМ У БЕЛАРУСІ ПЛАНУЕЦЦА ПАВЯЛІЧЫЦЬ

У Беларусі стыпендыі беспрацоўным, якія накіраваны дзяржаўным службай занятасці на прафесійнае навучанне, плануецца павялічыць. Аб гэтым паведаміў журналістам старшыня Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Уладзімір Андрэйчанка. Ён прыняў ўдзел у прамой тэлефоннай лініі з насельніцтвам Мінскай вобласці, перадае БЕЛТА.

Памёр стыпендыі будзе залежаць ад канкрэтных абставін. Гэта прадугледжана змяненнямі ў закон «Аб занятасці насельніцтва Рэспублікі Беларусь» (у красавіку гэтага года законапраект будзе разгледжаны ў другім чытанні). Так, стыпендыі беспрацоўным могуць складаць ад дзвюх да пяці базавых велічынь (ціпер 1 ББ

ЗБОРНАЯ БЕЛАРУСІ СТАЛА ДРУГОЙ НА «ТУРНІРЫ ЧАТЫРОХ»

ЗБОРНАЯ Беларусі ў фінале «Турніру чатырох на прызы БелSwissBank» прайграе камандзе Славакіі з лікам 1:5. Першую шайбу супернік закінуў ужо на 20-й секундзе, а к 8-й хвіліне ў нашых варотах шайба павяляла тры разы. Да канца сустрэчы славакі закінулі ўсё дзводчы. У выніку наша зборная заняла другое месца на турніры.

Нагадаем, што ў першы дзень спаборніцтваў беларусы абігралі каманду Германіі (4:0). У матчы за трэцяе месца немцы саступілі швейцарцам 0:1.

За другое месца наша каманда атрымала чэк на 12 тысяч швейцарскіх франкаў. Перамога турніру каманда Славакіі атрымала 15 тысяч швейцарскіх франкаў, зборная Швейцарыі, якая заняла трэцяе месца, — 8 тысяч, каманда Германіі — 5 тысяч. Свае прызавыя зборная Беларусі вырасіла перадаць сямі Сяргею Астапчука, які загінуў у верасні ў авіякатастрофе разам з яраслаўскім «Лакаматывам».

ВНИМАНИЮ АКЦИОНЕРОВ

СООА «Ляховичский молочный завод»

ЗАО «Алтимекс» (UAB «Altimex»)

Закрытое акцыйнае аб'екта «Алтимекс»; адрас: ул. Дыджэй, 25, г. Вільнюс, Літвая Рэспубліка; тел. прадставіцеля: +374447839256

Собіадае на намерніні **пребресті простыя (обыкновенныя) акцыі Савместнаго открытого акционерного общества «Ляховичский молочный завод» (СООА «Ляховичский молочный завод»)**, расположэннаго па адрасу: 225370, Брестская обл., Ляховичский р-н, г. Ляховичи, ул. Советская, дом 79.

Колічество **пребретаемых акцій – 45000 (сорок пять тысяч) штук.**

Минимальная цена, по которой покупатель намерен приобретать акции: **2,5 (два, 50/100) долларов США за одну акцию.**

Срок, форма и порядок оплаты акций – оплата производится путем безналичного перечисления денежных средств на счета покупателей в течение 180 (сто восемьдесят) календарных дней после дня заключения сделки.

Адрес, по которому будет совершаться покупка акций: ОАО «Белорусская валютно-фондовая биржа», 220013, г. Минск, ул. Сурганова, д. 48а.

Брокер покупателя акций – закрытое акционерное общество «Инвестиционная компания ДжиЭрБи», адрес: 220004, г. Минск, ул. Короля, д. 51, пом. 20, тел.: (017) 200 03 50, 200 05 69.

Дата начала покупки акций: 21 февраля 2012 года. Дата окончания покупки акций: 28 февраля 2012 года.

Телефон для справок: (017) 200 03 50.

ВНИМАНИЮ АКЦИОНЕРОВ

СООА «Ляховичский молочный завод»

Компания «БЕРНБОРН ЛИМИТЕД» (BJORGBOERN LIMITED)

Компания «БЕРНБОРН ЛИМИТЕД»; адрас: проспект Арх. Макарыі МІ, 69, Тлаіс Тауэр, офіс 301, 1070, Нікосія, Кіпр; тел. прадставіцеля: +19174128309

Собіадае на намерніні **пребресті простыя (обыкновенныя) акцыі Савместнаго открытого акционерного общества «Ляховичский молочный завод» (СООА «Ляховичский молочный завод»)**, расположэннаго па адрасу: 225370, Брестская обл., Ляховичский р-н, г. Ляховичи, ул. Советская, дом 79.

Колічество **пребретаемых акцій – 45000 (сорок пять тысяч) штук.**

Минимальная цена, по которой покупатель намерен приобретать акции: **2,5 (два, 50/100) долларов США за одну акцию.**

Срок, форма и порядок оплаты акций – оплата производится путем безналичного перечисления денежных средств на счета покупателей в течение 180 (сто восемьдесят) календарных дней после дня заключения сделки.

Адрес, по которому будет совершаться покупка акций: ОАО «Белорусская валютно-фондовая биржа», 220013, г. Минск, ул. Сурганова, д. 48а.

Брокер покупателя акций – закрытое акционерное общество «Инвестиционная компания ДжиЭрБи», адрес: 220004, г. Минск, ул. Короля, д. 51, пом. 20, тел.: (017) 200 03 50, 200 05 69.

Дата начала покупки акций: 21 февраля 2012 года. Дата окончания покупки акций: 28 февраля 2012 года.

Телефон для справок: (017) 200 03 50.

ПЫТАЛЬНІК

ВЫДАТКІ ПРЫ ГАЗІФІКАЦЫІ І ПАДВОДЗЕ ВОДАПРАВОДА — 70 НА 30. ІЛЬГОТ НЯМА

У адным з артыкулаў у вашай газеце быў абзац, у якім гаварылася: «Па законе водаправа і газ праводзяцца за сродкі дзяржбюджэту толькі па вуліцах, а ў хату кожны гаспадар праводзіць за свае грошы». Зараз у нас у вёсцы па вуліцах пакладаюць газаводы, але за кошт сродкаў жылцоў, а не за кошт дзяржбюджэту, як гаварылася ў артыкуле. Праектныя работы таксама выкананыя за кошт сродкаў жылцоў. У такой сітуацыі хацелася б вшчэ раз удакладніць фармулёўку закона па гэтым пытанні. Ці так гэта? І што гэта за закон?

Акрамя таго, хацелася б даведацца: якімі льготамі карыстаюцца інваліды па правядзенні газу і вады не толькі па вуліцы, але і ў дом, а таксама па устаноўцы прыбораў ў іх ліку?

Мы жывём у вёсцы ва ўласным доме, удаваі з жонкай. Абое — інваліды 2 групы пажыццёва. Жонцы 77 гадоў, мне — 75. Дапамажыце, калі ласка, разабрацца ў гэтым пытанні. Будзем вельмі ўдзячны.

Канстанцін Мікалаевіч ВІРШЫЦ, *Вёска Гаі Маргінёўскага раёна.*

Разгледзець пытанні газіфікацыі жыллёвага фонду, які эксплуатаецца, падводу водаправода, а таксама льгот на такія віды работ рэдакцыя папрасіла супрацоўнікаў Маргінёўскага раённага выканаўчага камітэта. Вось які грунтоўны адказ па сутнасці пытанню нашых чытачоў мы атрыалі.

«У адпаведнасці з падпунктам 2.3 пункта 2 Указа

КАХАННЕ... ЗА РУЛЁМ

У Маргінёўскім напярэдадні Дня ўсіх закаханых прайшла акцыя «Вадзіцельская love story», арганізатарамі якой сталі ДАІ і тэлерадыёкампанія «Маргінёў».

У конкурсе на лепшую сям'ю аўтамабілістаў бралі ўдзел 13 сямейных пар. Муж і жонка павінны былі вывясць сябе ў тэрыі і практыцы, прамастраваць сваё вадзіцельскае майстэрства і веданне правілаў дарожнага руху. Пераможцамі сталі Алена і Сяргей Навічкі (*на фота*). Алене — 24 гады, Сяргею — 28, і любімае сямейнае аўто — «БМВ», а займаюцца яны рознічным гандлем у Оршы. У якасці падарунка маладыя вадзіцелі атрымалі дыплом ад ДАІ, торт, сувеніры ад спонсараў і арганізатараў. Дарчы, у акцыі брала ўдзел і журналісцкая пара: рэдактар абласной студыі тэлебачання Ірына Недабова і яе муж Уладзімір, апэратар тэлеканала «АНТ». Ён дасталася ганаровае пятае месца. Усе ўдзельнікі «Вадзіцельскай love story» адзначылі, што маргінёўская акцыя да Дня святога Валянціна — проста супер!

Ілона ІВАНОВА.

ОАО «Лидаличеконцентры» сообщают, что 14 марта 2012 года в 13.30 в помещении актового зала, расположенного по адресу: г. Лида, ул. Тавлая, 11 состоится очередное собрание акционеров.

Повестка дня:

- Об итогах финансово-хозяйственной деятельности Общества в 2011 году и основных направлениях деятельности Общества на 2012 год.
- Отчет наблюдательного совета о работе в 2011 году.
- Отчет ревизионной комиссии о результатах проверки финансово-хозяйственной деятельности Общества за 2011 год. Ознакомление Общества с заключением аудитора.
- Об утверждении годового отчета, бухгалтерского баланса и отчета о прибылях и убытках Общества за 2011 год.
- Утверждение порядка распределения чистой прибыли за 2011 год. О выплате дивидендов за 2011 год.
- О направлениях использования чистой прибыли на 2012 год, о размере и сроке выплаты дивидендов за 2011 год.
- О назначении материального вознаграждения членам наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
- Избрание членов наблюдательного совета и ревизионной комиссии Общества.

С материалами по повестке дня можно ознакомиться по адресу: г. Лида, ул. Тавлая, 11 (финансовый отдел) с 05 марта 2012 г. с 8.00 до 17.00.

Регистрация участников собрания с 13.00 до 13.30 по месту проведения собрания.

Для регистрации при себе иметь следующие документы: акционеру Общества — паспорт, представителю акционеров — паспорт и доверенность.

УНП 500021268

Калектыў рэдакцыі газеты «Звязда» смуткуе ў сувязі з заўчаснай смерцю былога старшыні Дзяржаўнага камітэта па архівах Рэспублікі Беларусь **Аляксандра Мікалаевіча МІХАЛЬЧАНКІ** і выказвае шчырыя спачуванні яго родным і блізкім.

Аднакурнікі глыбока смуткуе ў сувязі з заўчаснай смерцю **Аляксандра Мікалаевіча МІХАЛЬЧАНКІ**, былога старшыні Дзяржаўнага камітэта па архівах Рэспублікі Беларусь, і выказваюць самыя шчырыя спачуванні яго родным і блізкім.

ДОПОЛНИТЕЛЬНОЕ ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

РУП «БЕЛСПЕЦКОНТРАКТ»

29 февраля 2012 года проводит 16-й повторный открытый аукцион по продаже имущества республиканской собственности на 3-м открытом аукционе

Лот	Наименование техники	Местонахождение объекта	Год выпуска	Пробег в км	Начальная цена продажи (руб.)	Сумма задатка (руб.)
138	Грузовой Урал-4320-0011-01 ш. 104785, дв. 680619, 1988 года выпуска, 3 кат.	г. Борисов, в/ч 20193	1988	79 041	40 000 000	3 100 000
140	Автошасси Урал-4320, ш. 046567, дв. 819857, 1985 года выпуска, 4 кат.	г. Борисов, в/ч 20193	1985	133 060	30 000 000	1 700 000

Аукцион состоится по адресу: г. Минск, ул. Казинца, 2, 6-й этаж, каб. № 637 **29 февраля 2012 г. в 11.00.**

К участию в аукционе допускаются юридические лица, индивидуальные предприниматели и физические лица, оплатившие задаток и подавшие заявление на участие в аукционе, учредительские и другие необходимые документы до **16.00 24 февраля 2012 года.**

Победитель аукциона обязан:

- Заключить договор купли-продажи **29 февраля 2012 г.**
- Произвести оплату стоимости движимого имущества разовым платежом в течение 10-ти банковских дней со дня подписания договора купли-продажи.

Задаток и денежные средства победителем лота перечисляются на расчетный счет РУП «Белспецконтракт»: 3012107883029, в ЦБУ № 701 ОАО «БПС-Сбербанк» г. Минск, ул. Чкалова, 18/1, УНП 101099370, БИК 153001369. **Без НДС. Справки по тел.: (017) 278 09 98, факс 224 20 01. Наш адрес в интернете: www.belspeccontract.by.**

РУП «МОЗЫРСКИЙ СДСК-1» ПРОВОДИТ АУКЦИОН ПО ПРОДАЖЕ НЕДВИЖИМОГО ИМУЩЕСТВА В ПРОЦЕССЕ ЛИКВИДАЦИИ. Имущество находится по адресу: Гомельская область, г. Мозырь.

№ лота	Наименование объекта	Тип объекта	Общая площадь, м²	Оценочная стоимость (руб.)	Стартовая цена (руб.)	Сумма залога (руб.)
1	Главный производственный корпус	Здание одноэтажное, панельное	11988	3 098 583 000	1 143 000 000	67 000 000
2	Бетоннобетонный цех	Здание восьмитажное, панельное	1206	444 024 000	146 000 000	12 000 000
3	Административно-бытовой корпус	Здание трехэтажное, кирпичное с одноэтажной пристройкой	2267	523 581 000	185 000 000	16 000 000
4	Двухэтажное здание (бытовка)	Здание двухэтажное, панельное	471	140 787 000	52 000 000	5 200 000
5	Склад готовой продукции (открытый полигон)	Открытый полигон для хранения ж/б изделий	10080	1 265 129 000	415 000 000	36 000 000
6	Склад цемента	Здание одноэтажное, кирпичное, 4 ж/б емкости	215	486 855 000	161 000 000	14 000 000
7	Склад инертных материалов	Бетон, кирпич, шифер	1545	420 799 000	140 000 000	12 000 000

Продавец: РУП «Мозырский СДСК-1». **Организатор аукциона:** управляющий. Победителем аукциона признается участник, предложивший наивысшую цену за объект.

Срок подписания договора купли-продажи объекта торгов — в течение 10 дней после дня проведения торгов.

В случае признания торгов не состоявшимися в связи с подачей заявления одним участником, предмет торгов может быть продан участнику по начальной цене, увеличенной на пять процентов.

Форма, порядок оплаты: безналичный платеж на р/с № 3012265610018 ЗАО «Банк ВТБ (Беларусь)» г. Минск, Региональная дирекция № 100 г. Мозырь, БИК 153001108, получатель РУП «Мозырский СДСК-1», УНП 400088810.

Сумма залога вносится на р/с № 3012265610018 ЗАО «Банк ВТБ (Беларусь)» г. Минск, Региональная дирекция № 100 г. Мозырь, БИК 153001108, получатель РУП «Мозырский СДСК-1», УНП 400088810.

Документы, предоставляемые для участия в аукционе: заявление на участие, копии платежных документов, подтверждающих внесение залога, копия устава, доверенность, подтверждающую юридическое лицо, копия свидетельства о государственной регистрации индивидуального предпринимателя, паспорт физического лица.

Заявки принимаются до 12.00 29 февраля 2012 года по адресу: 247760, г. Мозырь, РУП «Мозырский СДСК-1».

Аукцион состоится 1 марта 2012 года в 14.00 по адресу: г. Мозырь, РУП «Мозырский СДСК-1».

Справки по телефону: 0236 33 64 38, 8 029 663 84 96.

Золота свету — Ведай наших! у беларускы рыбалоў

Удзявляты раз лепшыя спартсмены-мармышачнікі сабраліся на чэмпіянате свету па зімовай лоўлі рыбы з лёду, які прайшоў 10-11 лютага ў Казахстане, на возеры Сальсай, недалёк ад Капчагайскага вадасховішча. Удзел прынялі 11 зборных, у тым ліку з Беларусі, Польшчы, Расіі, прыбалтыйскіх рэспублік, ЗША, Фінляндыі, Швецыі...

І ў першым, і ў другім туры барацьба была жорсткай і напружанай. Возера Сальсай — вадаяма складае і непрадаказальны. Адсюль і такія розныя вынікі. Тыя з удзельнікаў, каму удалося «сеці на рыбу», адлавілі вынікова. Упершыню ў гісторыі зборная нашай краіны стала пераможцам спаборніцтваў, а беларускі спартсмен Юрый Шорэз аважаваў тытул чэмпіёна свету ў сабістым заліку. Перамога далася нялёгка. Гранічныя фізічныя і псіхалагічныя нагрукі прывялі да таго, што аднаму з нашых удзельнікаў адрэза палямады. Але хлопцы вытрымалі, выстаялі і паказалі выдатны вынік. Залаты камандны кубак і залаты медаль чэмпіёна свету адправіліся ў Беларусь!

Вось што расказаў адрэза па прылёце ў Нацыянальным аэрапорце Юры Шорэз:

— Хоць перамога нам далася нялёгка — канкурэнцыя досыць высокая, але на перамогу мы былі настроены ўсе. Маркючы самі, гэта ўжо восьмы чэмпіятат з дзевяці, у якіх я прымаю ўдзел, і ў двух з іх мы былі ў адным кроку, а дакладней, у адным бале ад прызавых месцаў. У гэты раз была задана абавязкова ўвайсці ў тройку лідараў, і ўсе члены каманды імкнуліся выкласіцца да апошняга. Нам гэта удалося, нават вельмі удалося!

Андрэй РАДАШКОВЕЦ.

У Віцебскім раёне УПАЛА... ВЕЖА

У мінулыя дні з'явілася першая гадзіне дна ў выратавальную службу паведамлілі пра падзенне воданароннай вежы ў вёсцы Бернікі Віцебскага раёна. У выніку без халоднага водазабеспячэння засталася дзяржаўная Установа сацыяльнага забеспячэння «Воранаўскі дом-інтэрнат для састарэлых і інвалідаў», у якім пражываюць 127 чалавек, і вёска Бернікі, дзе ўсяго 17 жылых дамоў, два з якіх — двухпавярховыя шасцікватэрныя жыллыя дамы (пражывае 59 чалавек). Вежа металічная, пабудавана ў 1992 годзе, вышыняй каля 12 метраў, належыць унітарнаму прадпрыемству жыллёва-камунальнай гаспадаркі «Вітрайкамагас».

Для ліквідацыі аварыйнай сітуацыі былі задзейнічаны супрацоўнікі аварыйнай брыгады названай камунальнай структуры: дзве адзінкі тэхнікі, сем чалавек. Вежа створана камісія па надзвычайных сітуацыях на чале з намеснікам Віцебскага раённага выканаўчага камітэта. Тэхніка выратавальнікаў не прыцягвалася, іх дапамога не спатрэбілася. Для забеспячэння пільной вады ў населеным пункце ёсць тры калодзежы. У доме-інтэрнате створаны запас пільной вады на суткі.

Прычына падзення вежы высвятляецца. Пацярпелых няма. Цяплагазабеспячэнне населенага пункта і дома-інтэрната не перададзена. А другой гадзіне ночы на наступныя суткі водазабеспячэнне было адноўлена ў поўным аб'ёме.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

У Маргінёўскай «Анюта, вярніся!..»

У Маргінёўскім напярэдадні сталі публічным прызнаны ў каханні — асабліва палізу навуальных устаноў і іх інтэрнату. Менавіта там можна прачытаць шчырым вяроты закаханых.

Дна з апошніх з'явілася на прыпынку каля Маргінёўскага політэхнічнага каледжа. Аноту настольна прасіць вярнуцца, бо яе кахаюць і павярдаюць свае пачуцці намалеваным сэрцам савкаўга вшнэвага колеру. «Ахвярай» прызнаная і шчырай прасьбы стаў нават кіёк на прыпынку. Ну калі ласка, Анюта! Сёння ж Дзень святога Валянціна!

Алена КАЗЛОВА.

ЗА УСЁ ДАВОДЗІЦЦА ПЛАЦІЦЬ...

Калі 71-гадовы пенсіянер з Лунінецкага раёна запрашаў у госці на 50-годдзе маладзейшю аднасьлячанку, то, відавочна, не думаў, што потым даведзецца звяртацца ў міліцыю. Але ж пасля прыемнага вечара чалавек агледзеў прапажу 2 000 000 рублёў. Заведзена крымінальная справа.

Яна СВЕТАВА.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА

РУП «БЕЛСПЕЦКОНТРАКТ» 16 марта 2012 года проводит 4-ый открытый аукцион по продаже имущества республиканской собственности

Наименование техники	Местонахождение объекта	Год выпуска	Пробег в км/наработка в м/ч	Начальная цена продажи (руб.)	Сумма задатка (руб.)	
32	Грузовой КамАЗ-4310 ш. 016942, дв. 153427, 1986 г., 3 кат.	г. Воложин, в/ч 30695	1986	124 024	60 000 000	6 000 000
33	Автошасси КамАЗ-4310 ш. 0042130, дв. 0228013, 1984 г., 3 кат. 138 384 км пробега, кузов-фургон КМ-4310 без номера 1998 г., 4 кат.	н.п. Городище 1068 прод. база	1984	138 384	50 000 000	5 000 000
34	Грузовой КамАЗ-43105 ш. 010200, дв. 011303, 1986 г., 4 кат.	н.п. Бобр, в/ч 29253	1986	183 684	35 000 000	3 500 000
35	Грузовой КамАЗ-43105 ш. ХТС431050G0009821, дв. 000284, 1986 г., 4 кат.	г. Борисов, в/ч 19293	1986	154 075	35 000 000	3 500 000
36	Грузовой КамАЗ-43106 ш. ХТС43106L0003368, дв. 432411, 1990 г., 4 кат.	г. Борисов, в/ч 19293	1990	182 686	40 000 000	4 000 000
37	Автошасси МАЗ-5334 ш. 16151, дв. 700377, 1984 г., 4 кат. 107 632 км пробега, кузов-фургон КМ-500 без номера 1984 г., 4 кат.	г. Береза, в/ч 23324	1984	107 632	30 000 000	3 000 000
38	Самосвал КраАЗ-256Б1 ш. М0697732, дв. 857628, 1991 г., 4 кат.	н.п. Волька, в/ч 15994	1991	146 713	30 000 000	3 000 000
39	Трактор колесный Т-150К ш. 468891, дв. 938913, 1989 г., 4 кат. 3 668,5 м/ч	г. Старые Дороги, в/ч 48668	1989	3 668,5	25 000 000	2 500 000

Аукцион состоится по адресу: г. Минск, ул. Казинца, 2, 6-й этаж, каб. № 637 **16 марта 2012 г. в 11.00.**

К участию в аукционе допускаются юридические лица, индивидуальные предприниматели и физические лица, оплатившие задаток и подавшие заявление на участие в аукционе, учредительские и другие необходимые документы до **17.00 13 марта 2012 года.**

Победитель аукциона обязан:

- Заключить договор купли-продажи **16 марта 2012 г.**
- Произвести оплату стоимости движимого имущества разовым платежом в течение 10-ти банковских дней со дня подписания договора купли-продажи.

Задаток и денежные средства победителем лота перечисляются на расчетный счет РУП «Белспецконтракт»: 3012107883029, в ЦБУ № 701 ОАО «БПС-Сбербанк» г. Минск, ул. Чкалова, 18/1, УНП 101099370, БИК 153001369. **Без НДС. Справки по тел.: (017) 278 09 98, факс 224 20 01. Наш адрес в интернете: www.belspeccontract.by.**

РУП «МОЗЫРСКИЙ СДСК-1» ПРОВОДИТ АУКЦИОН ПО ПРОДАЖЕ НЕДВИЖИМОГО ИМУЩЕСТВА В ПРОЦЕССЕ ЛИКВИДАЦИИ. Имущество находится по адресу: Гомельская область, г. Мозырь.

ПАШТАРМ

Сумесны праект рэдакцыі газеты «Звязда» і Міністэрства абароны Рэспублікі Беларусь

Выпуск № 1 (9)

ВАЕННАЯ МЕДЫЦЫНА: ёсць шанец паверыць у цуд!

У ПЭУЕНА, не раз вам даводзілася паверыць у цуды, якія час ад часу стварае для нас жыццё. Асабліва гэта датычыцца сучаснай медыцыны, якая штодзень пераконвае нас у звышчалавечых магчымасцях. Як інакш растлумачыць тое, што брыгада урачоў пад кіраваннем старшага ардынатара 2-га траўматылагічнага аддзялення 432-га Галоўнага ваеннага клінічнага медыцынскага цэнтру Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь Аляксандра Сухарова вярнула чалавеку магчымасць хадзіць: паставілі на ногі — у правым сэнсе гэтага слова? На працягу дзевяці гадзін мікрахірургі рабілі ўнікальную аперацыю па перасадцы скурна-цяглічнага акраўка з бакавой паверхні грудной клеткі на галёнку з падключэннем да сасудаў. Прышываючы сасуд за сасудам, урачы ваеннага шпітала абверглі тэорыю немагчымасці гэтага аперацыі і ўвогуле прапанову нямецкіх калегаў ампутаваць нагу. Сёння чалавек хадзіць, а Аляксандр Александрвіч вельмі задаволены, што, дзякуй Богу, толькі шрамы напамінаюць былому пацыенту аб колішняй бядзе.

Не толькі такая галіна, як мікрахірургія, дасягнула неверагодных вышынь у сучаснай медыцыне. На ўліку урачоў медыцынскага цэнтру шмат унікальных і адзінакавых аперацый, выратаваных жыццяў і проста ўдзячнасці тых, хто папраўся. Гэта ўсё — вынік штодзённай клопатлівай працы, тым больш што і гісторыя шпітала немалая: у жніўні споўнілася 207 гадоў! Ужо ў той час ваенная медыцына як спецыяльная галіна вылучылася асобна.

— Ваенны шпіталь — спецыялізаваная лячэбная ўстанова, дзе аказваюць медыцынскую дапамогу ўсім грамадзянам рэспублікі, — тлумачыць асабліва сціпаванай ваеннай медыцыны начальнік медыцынскага цэнтру, палкоўнік медыцынскай службы Святаслаў Савіцкі. — Не толькі ваенныя асобы маюць права атрымаваць тут дапамогу. Праходзячы ў шпіталь лячэнне і афіцэры запasu, іх сем'і, воіны-інтэрнацыяналісты, інваліды і ўдзельнікі Вялікай Айчыннай вайны і чарнобыльскай трагедыі, колішняя малалетнія вязні. Умовы лячэння для ўсіх аднолькавыя: для нас не існуе генералаў і адфіцэраў, усе тут — пацыенты. Таму не абдзелены ўвагай і асобы грамадзянскія, ім аказваюцца платныя медыцынскія паслугі.

Начальнік 432-га Галоўнага ваеннага клінічнага медыцынскага цэнтру, палкоўнік медыцынскай службы, заслужаны работнік аховы здароўя Святаслаў Фёдаравіч САВІЦКІ.

Аднак гэта не гаворыць аб тым, што ў экстранных сітуацыях работнікі цэнтру могуць адмовіць у медыцынскай дапамозе толькі па той прычыне, што ты не адносішся да тых катэгорыяў людзей, якія абслугоўваюцца тут на бясплатнай аснове. Згодна з медыцынскай этыкай і проста чыста па чалавечы, урачы шпітала ў любы момант гатовыя дапамагчы тым, каму гэта жыццёва неабходна. Здарылася трагедыя ў метро — ніхто не шукаў сярод пацярпелых ваенных: адразу была аведзена пэўная колькасць месцаў, аперацыя аказана медыцынскай дапамогай.

На бясплатнае лячэнне па ўстанове аховы здароўя маюць права і ўсе работнікі медыцынскага цэнтру, што з'яўляюцца членамі прафсаюзнай арганізацыі. Такіх у Галоўным ваенным клінічным шпіталі налічваецца каля паўтары тысячы. А ўсяго на працягу года тут праходзіць лячэнне каля 19 тысяч хворых. У перспектыве гэта лічба павялічыцца, бо паступова на базе цэнтру адбываюцца будаўнічыя работы: у бліжэйшы час адкрыюцца новыя тэрапеўтычныя і гаспадарчыя аддзяленні, запрацьце і цэнтр пералівання крыві. Зараз медыцынскі цэнтр разлічаны на 680 месцаў.

— У залежнасці ад профілю захворвання, ёсць аднамесныя, двухмесныя і чатыромесныя палаты, — расказвае Святаслаў Савіцкі. — Калі, напрыклад, — менінгіт, то ў мэтах бяспекі іншых хворых пацыенту прадастаўляецца асобнае памішканне.

Галоўны ваенны клінічны медыцынскі цэнтр уяўляе сабой шырока разгалінаваную структуру, у якой працуюць медыкі вузкай спецыялізацыі. Самыя розныя медыцынскія паслугі прадастаўляюцца спецыялізаванымі цэнтрамі, аддзяленнямі, аддзяленням клінічна-лабараторнай дыягностыкі, амбулаторным цэнтрам, філіялам рэабілітацыі — Лепельскім ваенным санаторыем, дзе за сродкі Міністэрства абароны рэгулярна праходзяць рэабілітацыю пацыенты. Дарэчы, дзякуючы міністэрству, медыцынскі цэнтр можа пахваліцца найношым і сучасным абсталяваннем.

У склад ваеннага шпітала ўваходзіць і медыцынскі атрад спецыяльнага прызначэння, прадугледжаны для кваліфікаванай медыцынскай дапамогі ў пал'явых умовах. Рэгулярна атрад удзельнічае ў ваенных вучэннях, якія штогод праводзяцца на тэрыторыі Беларусі і іншых краін. У 2008 годзе ў вучэнні «Разгневаны Сокал», якое праходзіла ў Катары, каманда спецыялістаў ваеннага шпітала была прызнана лепшым медыцынскім атрадам. Брала актыўны ўдзел каманда цэнтру і ў стратэгічных вучэннях Саюза Беларусі і Расіі «Захад-2009», якія праводзіліся на тэрыторыі нашай краіны, «Шчыт Саюза-2011» — на палігоне Ашулук у Расіі.

На базе ваеннага шпітала дзейнічае ваенна-медыцынскі факультэт Беларускага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта. Веды, атрыманыя ў сценах навукавай установы, студэнты замацоўваюць на практыцы: назіраюць за рознымі захворваннямі пацыентаў, прысутнічаюць на аперацыях. Існуе ў шпіталі і такі кірунак дзейнасці, як тэматычнае лячэнне. Яго сутнасць у тым, што любячыя пацыенты з незвычайнымі і ўнікальнымі захворваннямі шпіталізуюцца сюды на бясплатнай аснове пры ўмове, што вылучаць пэўную праблему будучы ў вольны ўрачы, для якіх тая ці іншая хвароба часта становіцца падставай для дасканалага даследавання, а і студэнты.

У Галоўным ваенным клінічным медыцынскім цэнтры вядзецца і ваенна-навуковая праца. Штогод спецыялісты шпітала праводзяць каля 40 ваенна-навуковых работ у сістэме лячэбна-дыягнастычнага аддзялення і ўкараюць да 50 новых метадаў лячэння і дыягностыкі шматлікіх захворванняў.

(Заканчэнне на 4-й стар.)

Брыгада урачоў медыцынскага атрада спецыяльнага прызначэння 432-га Галоўнага ваеннага клінічнага медыцынскага цэнтру аказвае спецыялізаваную медыцынскую дапамогу «параненым» на вучэннях «Разгневаны Сокал» у дзяржаве Катар.

Месца, дзе апрацаецца армія

Свой радавод база вядзе з франтавога 1942 года. Паводле гістарычнага фармуляра, 25 студзеня быў сфарміраваны 2336-ы палывы фронтальны асобна-рэчавы склад. Ён выконваў задачы аперацыйнага забеспячэння войскаў спачатку Заходняга, а з 1944-га — 3-га Беларускага фронтальнага. Нягледзячы на аб'ектыўныя цяжкасці, якія ўзніклі ў сувязі з пастаўкай матэрыяльных сродкаў ва ўмовах вядзення вайны, працаўнікі складала, працягваючы высокі прафесіяналізм і мужнасць, годна справіліся з пастаўленымі задачамі.

З сакавіка 1946 года тылавая частка увайшла ў склад Беларускай ваеннай акругі як 2336-ы асобна-рэчавы склад 1-га разраду. А ў жніўні 1992 года, пасля арганізацыйна-штатных змен, ён быў перафарміраваны ў 2336-ю цэнтральную базу захоўвання рэчавай маёмасці Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь. У рамках аптымізацыі з верасня 2008 года былі скасаваны ўсе філіялы. База атрымала цэлявы характар і была пераведзена на новы штат для больш эфектыўнага і якаснага вырашэння задач па прызначэнні — як у мірны, так і ваенны час.

Працуючы сумленна, і сёння афіцэрскай саставу, спецыялісты грамадзянскага персаналу базы паспяхова спраўляюцца са сваімі задачамі. Як адначасна начальнік рэчавога ўпраўлення Міністэрства абароны палкоўнік Вячаслаў Шыцкаў, сёння 2336-я база захоўвання рэчавай маёмасці ўяўляе сабой зладжаны і эфектыўны калектыў, дзейнасць якога неаднаразова пацвярдзала падчас забеспячэння розных мерапрыемстваў баявой і аперацыйнай падрыхтоўкі, штодзённай дзейнасці Узброеных Сіл.

На належным узроўні рэчавы забеспячэння рэагуюць рэальнае і эканомнае выдатковае матэрыяльных сродкаў, кантралююць якасць вырабаў, якія паступаюць ад вытворцаў, згодна з дзяржаўнымі стандартамі і зацверджанымі ўзорами, планавана выдчу тэндэнцыю і дагаворную работу, своечасова праводзяць разбракоўку, продаж і ўтылізацыю знятага з забеспячэння і не знаходзяцца ўжывання ў войсках абмундзіравання і тэхнічных сродкаў рэчавай службы. Дарэчы, толькі ў 2011 годзе было рэалізавана рызяз і рэчавы маёмасці, знятай з забеспячэння, на суму больш як 650 мільянаў рублёў.

Сёння ў 2336-й БЭРМ працуе каля 200 чалавек, з іх толькі 18 афіцэраў і прапаршчыкаў. Аснову калектыву складаюць асобы грамадзянскага персаналу, якія адказна стаяць да даручанай справы. Велізарная матэрыяльная адказнасць ляжыць на загадчыках сховішчаў. Большасць з іх — жанчыны. Мужчыны за дзейнічаюць толькі на складах тэхнічнай маёмасці.

Аўтар гэтага радкоў быў здзіўлены ёмістасцю і плошчай, якія займаюць сховішчы ваеннай маёмасці. Для параўнання: толькі ў адным з іх можна размясціць усю штатную тэхніку танкавага батальёна. На аднаго загадчыка прыпадае ад 40 да 50 умоўных вагонаў матэрыяльных каштоўнасцяў. Калі перавесці усю маёмасць, змешчаную на захоўванне толькі ў адным «ангары», у грашовы эквівалент, то яе кошт вылічваецца мільярдамі рублёў.

Калі камусьці з чытачоў здаецца, што праца загадчыка сховішча — спакойная і «няльвіцкая», той глыбока памыліцца. У працы з рэчавай маёмасцю патрабуюцца не толькі яе якасны прыём і своечасовая выдача, але і догляд, перыядычная перакладка, вядзенне строгага ўліку. На гэтым участку пастаянна праводзіцца вялікая аперацыйная дзейнасць: амаль штодзённа ў сховішчах адлюскоўваюцца і прымаюць дзясяткі машын з рэчавай маёмасцю. Дадаўце сюды разнастайныя планавыя і

Начальнік 2336-й базы захоўвання ваеннай маёмасці палкоўнік Ігар АСТАШОНКА.

пазлапаваных рэвізіі і праверкі, калі ўсе лічбы і памеры вырабаў, якія захоўваюцца, павінны супадаць з уліковай ведамасцю і таварна-транспартным накладнымі. За выяўленую нястачу, зразумела, строга спаганяюцца. Увогуле, не кожнаму спецыялісту такая «ціхая» праца па душы. Так што на гэтай «гаспадарцы» працуюць не толькі дасведчаныя і адказныя людзі, але і, калі хочаце, сумленныя, улюбёныя ў сваю справу.

Такія, як, напрыклад, Таццяна Грыгорчык, Святлана Майгурова, Таццяна Абрамовіч, Наталія Задручка, Святлана Бутвілюская. Больш як дваццаць гадоў яны працуюць у гэтай воінскай частцы загадчыкамі сховішчаў. Па словах намесніка начальніка базы — начальніка ўлікова-аперацыйнага аддзела падпалкоўніка Валентыяна Сяргожкі, гэта прафесіяналы, якіх

Начальнік сховішча Святлана МАЙГУРАВА праводзіць кладку паступіўшай ваеннай маёмасці.

яшчэ пашукаць трэба. Да даручанай справы ставяцца скрупулёзна, працягваюць старанне і разумнаю ініцыятыву. Маладзенькай дзяўчынкай прыйшла ў 1971 годзе ўладкоўвачка на працу Зінаіда Гусачонак. Ці думала яна тады, што ваенная база стане яе другім домам, а даручанай ёй сховішча — любімай працай? А так і выйшла. Працягвала ўжо больш за сорак гадоў. У «гаспадарцы» Зінаіда Віктараўна дагтуль поўны парадак. А па-нашым працаваць на гэтым клопатным участку нельга. На дзясцяць гадоў менш аддаў базе галава сям'і Гусачонак — Анатоль Іванавіч. Больш як трыццаць гадоў ён працаваў тут начальнікам зараднай станцыі.

Як высветлілася, на базе працуе больш дзясятка сямейных дынастый. Многія з іх занесеныя ў Кнігу пашаны воінскай частцы.

Нельга не адзначыць і працу штатнай каманды ваенізаванай аховы воінскай частцы. Прынцыповы, неаб'якчавы да службы начальнік каманды ваенізаванай аховы маёр запasu Мікалай Маланюк і ягоныя калектывы аднадумцаў, дзе ахова ваеннага аб'екта — справа ўсіх і кожнага. Сёння ў страі прафесійнай вартаўніцкай частцы ў асноўным афіцэры і прапаршчыкі запasu. Сярод лепшых адначасна Юрыя Букцак, Аляксандр Рашатнёў, Уладзімір Тышкавец, Мікалай Здор і многія іншыя. Сярод «вохраўцаў» ёсць і тыя, хто мае баевы вопыт. Напрыклад, намеснік начальніка каманды ваенізаванай аховы старшы прапаршчык запasu Віктар Храмяноў прайшоў у свой час вогненныя дарогамі Афганістана. Уласным

прыкладам ён даказвае сваім калегам па працы, што ім па сілах выканаць любую баявую задачу. Дружная каманда афіцэраў запasu Мікалая Маланюскага нямаля ўжо зрабіла ў сваёй «гаспадарцы» па ўдасканаленні сістэмы аховы і абароны ваеннага аб'екта, падрыхтоўцы асобавага складу варты да нясення вартавой службы. Практычна з нуля быў пабудаваны новы вартавы комплекс і абсталяваны клас падрыхтоўкі каманды ваенізаванай аховы ў адпаведнасці з сучаснымі патрабаваннямі. Сваімі сіламі заменена больш як кіламетр знешняй агароджы базы на металічны плот, па ўсім перыметры ўстаноўлена ахоўнае збудаванне тыпу «Го-за-01». Ахоўныя пасты абсталявалі бронякаўпакамі, пракалі новыя лініі сувязі.

І яшчэ. З прыходам на пасадку начальніка базы палкоўніка Ігара Асташонкава тут шмат зроблена па аптымізацыі захоўвання і ўліку матэрыяльных сродкаў, забеспячэнні беспяспекі працы, а таксама па падтрыманні ў належным стане і ўдасканаленні аб'ектаў, добраўпарадкаванні замацаванай тэрыторыі. Толькі за апошнія два гады за кошт грашовых сродкаў, атрыманых ад рэалізацыі ўстарэлых тэхнічных узорамі, планавана выдчу тэндэнцыю і дагаворную работу, своечасова праводзяць разбракоўку, продаж і ўтылізацыю знятага з забеспячэння і не знаходзяцца ўжывання ў войсках абмундзіравання і тэхнічных сродкаў рэчавай службы. Дарэчы, толькі ў 2011 годзе было рэалізавана рызяз і рэчавы маёмасці, знятай з забеспячэння, на суму больш як 650 мільянаў рублёў.

Сёння ў 2336-й БЭРМ працуе каля 200 чалавек, з іх толькі 18 афіцэраў і прапаршчыкаў. Аснову калектыву складаюць асобы грамадзянскага персаналу, якія адказна стаяць да даручанай справы. Велізарная матэрыяльная адказнасць ляжыць на загадчыках сховішчаў. Большасць з іх — жанчыны. Мужчыны за дзейнічаюць толькі на складах тэхнічнай маёмасці.

Начальнік сховішча Святлана МАЙГУРАВА праводзіць кладку паступіўшай ваеннай маёмасці.

яшчэ пашукаць трэба. Да даручанай справы ставяцца скрупулёзна, працягваюць старанне і разумнаю ініцыятыву. Маладзенькай дзяўчынкай прыйшла ў 1971 годзе ўладкоўвачка на працу Зінаіда Гусачонак. Ці думала яна тады, што ваенная база стане яе другім домам, а даручанай ёй сховішча — любімай працай? А так і выйшла. Працягвала ўжо больш за сорак гадоў. У «гаспадарцы» Зінаіда Віктараўна дагтуль поўны парадак. А па-нашым працаваць на гэтым клопатным участку нельга. На дзясцяць гадоў менш аддаў базе галава сям'і Гусачонак — Анатоль Іванавіч. Больш як трыццаць гадоў ён працаваў тут начальнікам зараднай станцыі.

Як высветлілася, на базе працуе больш дзясятка сямейных дынастый. Многія з іх занесеныя ў Кнігу пашаны воінскай частцы.

Нельга не адзначыць і працу штатнай каманды ваенізаванай аховы воінскай частцы. Прынцыповы, неаб'якчавы да службы начальнік каманды ваенізаванай аховы маёр запasu Мікалай Маланюк і ягоныя калектывы аднадумцаў, дзе ахова ваеннага аб'екта — справа ўсіх і кожнага. Сёння ў страі прафесійнай вартаўніцкай частцы ў асноўным афіцэры і прапаршчыкі запasu. Сярод лепшых адначасна Юрыя Букцак, Аляксандр Рашатнёў, Уладзімір Тышкавец, Мікалай Здор і многія іншыя. Сярод «вохраўцаў» ёсць і тыя, хто мае баевы вопыт. Напрыклад, намеснік начальніка каманды ваенізаванай аховы старшы прапаршчык запasu Віктар Храмяноў прайшоў у свой час вогненныя дарогамі Афганістана. Уласным

Весткі з Ваеннай акадэміі

ЗАХАПЛЕННЕ БРАТОЎ-БЛІЗНЯТ САЎЧАНКАВЫХ

На вечары ўшапоўвання лепшых па прафесіі, які адбыўся ў Ваеннай акадэміі, быў паказаны відэафільм. Падрыхтавалі яго браты-блізняты Антон і Багдан Саўчанкавы.

Нарадзіліся і вырабілі хлопцы ў Барысаве, там скончылі гімназію № 1. Жаданне займацца відэаздымкай з'явілася ў іх яшчэ ў дзяцінстве. У 1999 годзе на сямейным праглядзе дамашняга відэа, як успамінаюць браты, хтосьці з іх папрашуў маму даць кінакамеру. У той час апаратура была дарагой. Таму бацькі дзедзім яе не даверылі. Упершыню браты ўзялі камеру, ужо пасталеўшы. Займаючыся на стадыёне, Антон і Багдан развучвалі розныя практыкаванні на перакладанні, здымалі іх на відэа, а пасля беглі да бацькоў і сяброў. Ім было вельмі цікава паказваць свае першыя спартыўныя дасягненні. Хлопцаў пахвалілі, і яны, натхнёныя поспехам, знялі свой першы відэаролік пад назвай «Мы ніколі не будзем спаць», які быў прысвечаны спорту і складаўся з некалькіх частак. Пра захваленне братаў-блізнят стала вядома мясцовай тэлекампаніі «Скіф». У хлопцаў узялі інтэрв'ю і паказалі іх работы на тэлеканале. У 2010 годзе ў мадэлі аператараў упершыню з'явіўся відэаролік пра сямейны адпачынак у Егіпце. Антон і Багдан да гэтай пары памятаюць, як ехалі па пустыні на квадрацыклах, трымаючы ў адной раўце камеру, а ў другой — руль.

Далей быў ужо рэспубліканскі узровень. Блізняты ўдзельнічалі ў конкурсе-фестывалі «Ты ў эфіры!», дзе бралі інтэрв'ю ва ўдзельнікаў дзіцячага «Еўрабачання», пабывалі на тэлеканале «Беларусь-1», дзе ўдзельнічалі ў здымках тэлеперадачы. У Гімназіі, дзе вучыліся, быў наладжаны моладзевы форум, у рамках якога хлопцы наведвалі розныя гарады Беларусі.

У красавіку 2011 года кіраўніцтва гімназіі прапанавала братам Саўчанкавым узяць удзел у рэспубліканскім конкурсе відэаролікаў «Разам супраць бяды», які наладзіла Міністэрства ўнутраных спраў і Нацыянальны цэнтр прававой інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Хлопцы з радасцю згадзіліся, хоць прымудца ідэю для здымак было вельмі складана. Нягледзячы на адсутнасць прафесійных прылад, гімназісты зрабілі два відэаролікі, якія сталі пераможцамі — «Наркотыкі», накіраваны на прафілактыку ўжывання наркотычных рэчываў, і «Хто ты?», у якім была закранутая праблема падлеткаў па выбары будучай прафесіі.

Пражываючы ў ваенным гарадку Барысаве і назіраючы за жыццём ваенных, Антон і Багдан даўно вырашылі паступаць у Ваенную акадэмію. Сёння блізняты з'яўляюцца курсантамі першага курса факультэта сувязі і АСУ. У першыя дні вучобы і службы хлопцам здалось, што магчымасці займацца любімай справай у іх не будзе, але яны памыліліся. У акадэміі створаны ўсе ўмовы для працягу творчай дзейнасці курсантаў, тут ніводзін талент не застаецца незаўважаным. Браты ў вольны ад вучобы час будуць працягваць супрацоўнічаць са сродкамі масавай інфармацыі і неўзабаве плануец стварыць свой маштабны праект.

Ігар ШАЛУДКОВ. Фота аўтара.

«МАЭСТРА, МУЗЫКУ!»

Нядаўна актывая зала клуба «Ракетчык» сабрала курсантаў на не зусім звычайнае мерапрыемства. Больш за гадзіну будучыя афіцэры мелі ўнікальную магчымасць слухаць музычныя творы ў выкананні аднаго з лепшых духавых аркестраў Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь — аркестра Ваеннай акадэміі — у рамках канцэрта-лекцыі «Гісторыя развіцця духавых інструментаў і духавых аркестраў». Кіраваў мерапрыемствам падпалкоўнік Ігар Мельнік, начальнік — ваенны дырыжор аркестра.

Ён расказаў гісторыю ўзнікнення і развіцця розных інструментаў, наглядна прадэманстравваў спосабы атрымання гуку. Кожная міні-лекцыя пра тую ці іншую групу інструментаў мела музычнае суправаджэнне.

У выкананні воіна-інтэрнацыяналіста гвардыі маёра запasu Юрыя Тышука для прысутных прагучала сола на саксафональнай, а артыст аркестра акадэміі Юрыя Сязоў выканаў сола на кітафоне. Сяргей Чамрукоў, Ілья Кучур і Сяргей Жукоскі прадэманстравалі групу такіх інструментаў, як кларнеты, выканаўшы сола пад назвай «Сыкавіці карагод» і вядомаму кампазіцыю з кінафільма «Хросны

бацька»: з саксафонам-тэнорам пазнаёміў курсантаў Уладзімір Няволін, сыграўшы папуры мелодыі з савецкіх кінафільмаў, і выкананні Радаслава Сасноўца прагучала сола на трубе «Сэрэнда»...

Не менш цікавым аказаўся аповед і пра духавыя аркестры. Іх узнікненне і развіццё звязана з гісторыяй ваенных фарміраванняў — духавыя аркестры ствараліся галоўным чынам для выкарыстання ў войсках і суправаджалі паходы і розныя ваенныя цырымоні. Існаванне ў рускіх войсках ваенна-аркестравай службы стала традыцыяй у часы Пятра I (1711), калі ў штат кожнага палка былі ўведзены

невялікія духавыя аркестры (хоры), якія складаліся з малых флейтаў, габоў, труб і малых (ваенных) барабанаў. Ужо ў тая далёкія часы штатныя ваенныя аркестры рускай арміі становіліся сімвалам воінскай доблесці і славы, а славуны рускіх палкаводцы Аляксандр Сувораў, Мікаіл Кутузаў, Пётр Баграціён і іншыя выкарыстоўвалі ваенныя аркестры ў сваіх баявых дзеяннях.

Падпалкоўнік Мельнік адзначыў: «Духавая музыка ў нашай краіне, прайшоўшы доўгі шлях гістарычнага развіцця, цяпер ужо ператварылася ў складовую частку музычнага мастацтва».

Заклучэнне канцэрта-лекцыі стала для ўсіх прысутных у зале, уключаючы начальніка акадэміі генерал-маёра Сяргея Бобрынава, прыёмным сюрпразам. Артысты аркестра акадэміі выканалі вядомаму песню «Взвейтесь, соколы, орлами».

Наталія ЛЯДНЕВА. Фота аўтара.

Ад савораўцаў да генерала: верны радзіме і гонару

Большасць падлеткаў гораха адстойваюць самастойна, але нават і не уяўляюць свайго жыцця без штодзённага бацькоўскага клопату далёка ад роднага дома. Таму, перш чым паступаць у савораўскае вучылішча, трэба цвёрда вырашыцца для сябе, наколькі ты гатовы быць самастойным.

Мабыць, не толькі рамантычнасо вабіць будучая прафесія вайскоўца? Я, напрыклад, асэнсавана зрабіў выбар — каб стаць моцным, адказным, быць сапраўдным абаронцам краіны і маёй сям'і. Наглядзячы на цацкасі, не адступіўшы, усё вытрымаў і цяпер ні аб чым не шкаду. Дзякуючы дысцыпліне пачынаеш разумець каштоўнасць часу, і таму шмат што пспяваеш зрабіць. Увесь час знаходзячыся побач з таварышамі, вучышся працаваць у калектыве, адказваць не толькі за сябе, але і за ўвесь узвод. Штодзённая фіззарядка, страўная падрыхтоўка і спартыўныя заняткі ўзмацняюць здароўе і надаюць сілы.

А яшчэ савораўцаў назавяжыць звязвае моцнае сяброўства!

Ля ўвахода ў Мінскае савораўскае вучылішча наведнікаў сустракае скульптура «Маленкі генерал» — падарунак скульптара Уладзіміра Жбанова. З гісторыі вядома, што Мінскае савораўскае вучылішча ўтворана ў 1953 годзе. Навучаліся там дзеці ваенна-служачых партызан, што загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. Сёння пры паступленні ў МСВВ перавагу аддаюць дзецям, чые бацькі загінулі, выконваючы вайсковы абавязак. Сярод ахвотных трапіць сюды і шмат хлопчыкаў з няпоўных, шматдзетных, аякунскіх сем'яў.

За 58 гадоў свайго існавання вучылішча стала сапраўднай школай мужнасці, гонару і абавязку. Своеасабліваю пудуёўку ў жыццё атрымаў больш за дваццаць тысяч выпускнікоў. Многія цяпер працягваюць службу на розных пасадах ва Узброеных Сілах Рэспублікі Беларусь і арміях краін Садружнасці, працуючы на адказных пасадах і ў дзяржаўных структурах, навуковых установах, на прадпрыемствах народнай гаспадаркі. Больш за сорак выпускнікоў сталі генераламі, каля сотні маюць навуковыя ступені і званні, трыста скончылі вучылішча з залатым медалём. Сотні выпускнікоў за праўленчыя мужнасць і гераізм узнагароджаны баявымі ордэнамі і медалямі, чашэра ўдастоены звання Героя Расійскай Федэрацыі. За вайсковую доблесць, мужнасць і гераізм, праўленчыя пры выкананні воінскага і інтэрнацыянальнага абавязку, шасцёра выхаванцаў МСВВ навечна залічаны ў спісы савораўскіх рот. Некаторыя выпускнікі гераічна загінулі, выконваючы свой воінскі і грамадзянскі абавязак. Іх памяць свята шануе кожнае пакаленне мінскіх савораўцаў.

Мінскія савораўцы, акрамя звычайных школьных прадметаў, вывучаюць ваенныя дысцыпліны — страўную і агнявую падрыхтоўку і іншыя. Мы паглыблена вучымся замежных мовы, матэматыку, фізіку. У нас былі самыя лепшыя выкладчыкі, і мне вельмі падабалася вучыцца.

У вольны час можна было чытаць, маліваць, займацца танцамі. Мы з ахвотай наведвалі бібліятэку, літаратурную гасцёўню, прыма-лі ўдзел у пасяджэннях літаратурнай студыі «Да-зор», савораўскага прэс-цэнтра, с'явалі ў хоры і народным ансамблі. У выхадныя дні разам з выкладчыкамі і афіцэрамі хадзілі ў музеі, тэатры, ездзілі на экскурсіі. Па святах ладзіліся балі, на якія мы запрашалі дзю-чынак з хараграфічнага вучылішча.

Вельмі любілі займацца спортам! Дзень у нас пачынаўся з ранішняй прабэжкі. А пасля заняткаў займаліся ў трэнажорнай зале, гулялі ў настольныя тэніс або шахматы. У вучылішчы створаны спецыялізаваныя спартыўныя класы (футбол, кулявая стральба, гандбол, грака-рымская барацьба, дзюдо). У летнія месяцы вы-язджалі на палігон, стрэльбы. Там мы замацоўвалі свае веды ў ваенных дысцыплінах і ўпершыню адчулі, што значыць жыць у палявых умовах.

Скончыўшы МСВВ, выпускнікі пакліяліся заўбёды памятаць род-нае вучылішча і з гонарам служыць Радзіме. Я абраў прафесію ваеннага журналіста і паступіў у Інстытут журналістыкі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Дзякуй табе, роднае вучылішча!
Уладзіслаў ВЯЛІКІ, выпускнік Мінскага савораўскага вучылішча 2011 года, курсант ваеннага факультэта БДУ.

Калинковичский районный исполнительный комитет (Гомельская область)
20 марта 2012 г.
ПРОВОДИТ ОТКРЫТЫЙ АУКЦИОН по продаже земельного участка в частную собственность юридическим лицам и гражданам Республики Беларусь для строительства и обслуживания жилого дома

Земельный участок расположен по адресу: **Гомельская область, г. Калинковичи, ул. Пилипча, 1В**, целевое назначение — для строительства и обслуживания жилого дома. Площадь участка 0,1229 га, кадастровый номер 3223350100003004245. Ограничений в использовании нет. Около земельного участка проходят инженерные коммуникации (вода, электроэнергия, газ). Начальная цена продажи земельного участка составляет **42 485 200 белорусских рублей**. Задаток в размере 10% от начальной цены составляет **4 248 600 белорусских рублей**.

Аукцион состоится 20.03.2012 года в 10.00 по адресу: Гомельская область, г. Калинковичи, пл. Ленина, 1 (райисполком), при наличии не менее двух участников.

К участию в аукционе допускаются юридические лица и граждане Республики Беларусь, подавшие в комиссию следующие документы: заявление по установленной форме, заверенную копию платежного поручения о внесении задатка в размере, указанном в извещении, на расчетный счет Калинковичского райисполкома № 3604419002150, ЦЕУ № 313 филиала 317 ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Калинковичи, код 678, УНН 400061401.

Кроме того, предоставляются:
— графическим — копия документа, содержащего его идентификационные сведения, без нотариального засвидетельствования;
— представителем гражданина — нотариально удостоверенная доверенность;
— представителем или уполномоченным должностным лицом юридического лица Республики Беларусь — доверенность, выданная юридическим лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копии документов, подтверждающих государственную регистрацию юридического лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юридического лица.

Кроме стоимости предмета аукциона, победитель аукциона возмещает затраты, связанные с организацией и проведением аукциона, в сумме 1 335 116 белорусских рублей, а также затраты на объявления в СМИ, в установленном порядке в течение 10 рабочих дней со дня утверждения протокола о результатах аукциона.

Возможность ознакомиться с земельным участком предоставляется продавцом в срок до **14 марта 2012 года**.

Заявления на участие и необходимые документы принимаются с момента опубликования извещения в рабочие дни с **8.30 до 13.00 и с 14.00 до 17.30**, последний день приема документов **14 марта 2012 года** по адресу: г. Калинковичи, ул. Князева, 4, кабинет 218 (землеустроительная служба Калинковичского районного исполнительного комитета).

Контактные телефоны: 8 (02345) 33 855, 32 600.

ВАЕННАЯ МЕДЫЦЫНА...

(Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.)
— Мы з задавальненнем праводзім клінічныя выпрабаванні лекавых сродкаў і новых метадаў лячэння, — працягвае начальнік цэнтра. — Рэгулярна ўрачы шпітала павышаюць сваю кваліфікацыю ў Беларускай медыцынскай акадэміі паслядыпломнай адукацыі. Сёння ў медыцынскім цэнтры працуе 121 ваеннаслужачы спецыяліст і 1408 асоб цывільнага пераналу. Сярод іх доктар медыцынскіх навук, 13 кандыдатаў медыцынскіх навук, 3 заслужаныя ўрачы краіны. А сам Святаслаў Фёдаравіч — заслужаны работнік аховы здароўя Беларусі.

Загадчык аддзялення радыёнукліднай дыягностыкі Уладзімір Нейфак ацэньвае вынік даследавання.

Па словах начальніка цэнтра, ваенны шпіталь поўнацю укамплектаваны супрацоўнікамі. Добра ставіцца ў медыцынскім цэнтры і да маладых спецыялістаў, якія рэгулярна праходзяць тут практыку. Зараз, напрыклад, рыхтуюцца вакацыйныя месцы для дзюх медыцынскіх сяспёр. Толькі для ўладкавання сюды на працу ім трэба праіць аднаўчальны курс у Беларускай арміі, куды яны пойдзюць адразу пасля завяршэння вывучэння курса замежнай мовы ў Ваеннай акадэміі. Дарчы, гэта не абавязковае патрабаванне да спецыялістаў цэнтра, а асабтае жаданне многіх урачоў: валоданне замежнай мовай дазваляе наведаць сімпозіумы і кангрэсы, якія часта праходзяць у іншых краінах.

— Медыцына не мае межаў, асабліва калі гэта датычыцца ўзаемадзеяння ваенных урачоў, — расказвае Святаслаў Савіцкі. — У нас вельмі добрыя адносіны з маскоўскім Галоўным

ваенным клінічным шпіталам імя Бурдэка, з Ваенна-медыцынскай Акадэміяй імя Кірава ў Санкт-Пецярбургу, з ваеннымі медыцынскімі ўстановамі Бундэсвера. Ездзім мы і ў Літву, і ў Кітай, дзе ў аналагічных медыцынскіх цэнтрах праводзім аперацыі, глядзім, якія працуюць замежныя калегі, дзелімся вопытам.

— А ці ўсё найбольш характэрнае для прадстаўнікоў Узброеных Сіл захворванні? — цікаўлюся я.

— Сур'ёзных хвароб тут не будзе: салдат трэніроваць службы і вайскоўцаў, якія штогод праходзяць дыспансэрызацыю, папросту не дапусцілі б да ваеннай службы, — адказвае Святаслаў Фёдаравіч. — Аднак досыць рас-

паўсюджаныя сярод моладзі прастудныя захворванні, захворванні страўнікава-кішачнага тракта, наступствы стрэсавых сітуацый. На гэта ўплываюць і начныя дзяхурствы, і нерэгулярнае харчаванне, і зрокавыя напружанне. Калі ж у ваеннаслужачага выяўляецца больш сур'ёзнае захворванне, спецыяльная камісія вырашае, прыдатны ён да далейшай службы ці не.

— Напэўна, ваенная медыцына займаецца і распрацоўкай крытэрыяў вызначэння медыцынскай і псіхалагічнай прыдатнасці прызыўнікоў да праходжання ваеннай службы.

— Сапраўды, мы супрацоўнічаем з Цэнтральнай ваенна-урачэзнай камісіяй, у функцыі якой уваходзіць вызначэнне прыдатнасці прызыўнікоў да праходжання ваеннай службы. Распрацоўваем гэтыя крытэрыі ў ўзагоддзі з камісіяй. Таму маем праца вырашаць, што рэгулярна і робім, спрэчныя пытанні, якія датычыцца медыцынскай годнасці прызыўнікоў да праходжання ваеннай службы ва Узброеных Сілах Рэспублікі Беларусь.

Высакая якасць спецыялізаваная медыцынская дапамога, таленавітыя ўрачы, найноўшае медыцынскае абсталяванне — так сёння выглядае ваенная медыцына. Вядома, лепш не хварэць, але кожны пацыент з любоўю захворваннем тут можа калі і не разлічваць на цуд, дык хаця б ў яго паверлівы.

Вераніка КАНЮТА.
Фота аўтара і з архіва ваеннага шпітала.

Зайтра — Дзень памяці воінаў-інтэрнацыяналістаў

ПА ПРЫНЦЫПЕ САМААБОРОНЫ?

У нашай краіне пражывае звыш 27 тысяч ветэранаў баявых дзеянняў на тэрыторыі іншых дзяржаў і 670 членаў сем'яў, загінулых у Афганістане і іншых дзяржавах, дзе вяліся баявыя дзеянні. Асноўныя жыццёвыя пытанні многім з іх дапамагаюць вырашаць грамадскія аб'яднанні — напрыклад, Беларускае саюз ветэранаў вайны ў Афганістане, Дабрачынны фонд дапамогі воінам-інтэрнацыяналістам «Памяць Афгана», Рэспубліканская асацыяцыя членаў сем'яў загінулых ваеннаслужачых у Афганістане і іншыя. Грамадскія арганізацыі, коротка кажучы, дапамагаюць «сваймі» жыццём, а іх блізімі — пахаваць, калі прыходзіць час... Прадастаўляюцца інвалідам баявых дзеянняў на тэрыторыі іншых дзяржаў пэўныя льготы і гарантыі. Аднак тым, для каго апошнія прадастаўляюцца, бацьчу ў сённяшняй дзяржаўнай падтрымцы шэраг «белым плям».

Паводле слоў начальніка аддзела па справах ветэранаў і пажылых людзей Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Беларусі Святлана ЕРМАКОВІЧ, непрацуючым ветэранам баявых дзеянняў на тэрыторыі іншых дзяржаў з ліку вайскоўцаў, якія атрымалі раненне, кантуію або калецтва ў час баявых дзеянняў, прадастаўляюцца льготы па забеспячэнні лекавымі сродкамі і тэхнічнымі сродкамі сацыяльнай рэабілітацыі, санаторна-курортным лячэнні і аздараўлення, праездзе на пасажырскім транспарце. Прадугледжана права на павышанне памераў пенсій і льготнае падаткаабкладанне, атрыманне льготных Kredyты, субсідый на будаўніцтва (раканструкцыю) або набыццё жылых памяшканняў, а таксама гарантыі ў галіне працоўных адносін — дадатковы адпачынак, навучанне новай прафесіі. Курс лячэння і рэабілітацыі забеспячвае Рэспубліканскі цэнтр медыцынскай рэабілітацыі ветэранаў і інвалідаў баявых дзеянняў у Віцебску і шпіталі інвалідаў Вялікай Айчыннай. Пратэставанне ажыццяўляецца ў Беларускай працэна-артапедычным аднаўленчым цэнтры. Працэны вырабляюцца бясплатна з камплектуючых нямецкай фірмы.

У сталіцы сёння пражывае 167 інвалідаў воінаў-інтэрнацыяналістаў. Старшыня Мінскай гарадской асацыяцыі інвалідаў воінаў-інтэрнацыяналістаў Сяргей КРАСОЎСКІ кажа, што апошнім часам у арганізацыю звяртаецца ўсё больш «сваіх», паколькі прапанавана на паперы не заўбёды добра квалідацыя на рэальнае жыццё. Як вядома, інваліды-інтэрнацыяналісты не карыстаюцца тымі ж льготамі, якія ёсць у інвалідаў ВВВ. Існуючыя льготы распаўсюджваюцца на інвалідаў баявых дзеянняў, а той, хто атрымаў інваліднасць ужо ў мірным жыцці, прыраўноўваецца да інвалідаў па агульным захворванні. І атрымліваецца, што інваліды 3-й групы высаджваюць з грамадскага транспарту. Для двух інвалідаў-калясачнікаў, якія пражываюць у сталіцы, льготы пры праездзе на пасажырскім транспарце наогул недарэчныя. А вольне неабходна «ільготы» пры аплаце паркоўкі аўтамабіля для адзінага інваліда «афганца», які працуе на рынку ў Ждановічах, не дабіцца — працэды наогул пазавіць чалавека працоўнага месца...

Сам Сяргей КРАСОЎСКІ жыве з пратэзам замест левай рукі. Яго пенсія — каля 1 600 тыс. рублёў. Аднак такой «вялікай» яна з'яўляецца толькі таму, што да адрпраўкі ў Афганістан паслеў працаваць за добры заробак. У іншых жа яго папелнічкі пенсійная мяжа больш нізкая. Няк несур'ёзна, мяркуе Сяргей, выглядае і льготы, якая даецца пры аплаце камунальных плацёў. Паколькі яна распаўсюджваецца толькі на самога інваліда-інтэрнацыяналіста, а не на членаў яго сям'і, то сума па факце аказваецца мізэрнай, — штосць каля 9 тысяч рублёў з жыроўкі...

Перажывае Сяргей і за тое, што інваліды «афганцы» фактычна нерэальна ўладкаваныя на працу. Іншыя краіны практыкуюць захаванне квоты для падобнай катэгорыі работнікаў. Калі ж такая квота не вылучаецца, значыць, прадпрыемства пералічвае пэўную суму на рахунак грамадскай арганізацыі... «Многія нашы хлопцы гатовыя працаваць, — з болей кажа спадар КРАСОЎСКІ. — Але хіба трэба тлумачыць, які стратэгіі існуе ў нашым грамадстве ў дачыненні да «афганцаў»? Мы лічым алкаголікамі і наркаманами... Усе забялі, што мы былі на той вайне не па ўласным жаданні...».

Старшыня Рэспубліканскай асацыяцыі членаў сем'яў загінулых ваеннаслужачых у Афганістане Людміла АДАМАВА нагадвае, што ў дадзеным выпадку вайнае не толькі ўласна матэрыяльны бок спраў. Афганская вайна адняла ў Людмілы Пятроўны адзінага сына, які цудоўна вучыўся, валодаў некалькімі замежнымі мовамі. Якія выплаты і даплаты кампенсуюць страту магчымасці ўбачыць унікаў? Але ж хоць бы адносны спакой у душы маглі б забяспечыць паважнае стаўленне грамадства да афганскай тэмы. На жаль, кажа Людміла Пятроўна, мы нават 15 лютага не бачым на нашых тэлеканалах добрых дакументальных кінастужак пра тую вайну.

Святлана БАРЫСЕНКА.

Жыццё і помні

ПЕРШАЯ вайна ўварвалася ў жыццё падлетка Сашы Гагалушкі на тэрыторыі акупаванай Беларусі. Другая вайна была ў юнака на Далёкім Усходзе. Сёння ветэран кажа, што вытрымаў я і трыцюю вайну. І я ў гэтым не сумняваюся. Толькі не трэба нам больш воінаў!..

Аляксандр Фёдаравіч Гагалушка нарадзіўся 16 мая 1927 года ў вёсцы Бабры, што на Лідчыне. Калі пачалася вайна, яму было чатырнаццаць. Падлеткаў на фронт не бралі. У той чэрвеньскі дзень хлопчык уваголе не разумеў, куды спяшаюцца людзі, чаму плачуць суседзі і што за мітусня адбываецца ў вёсцы. У маленкага Сашы была больш важная задача: накапаць у гародзе маладой бульбы на вячэрю. Жыў ён тады з матуляй і малодшай сястрой. Старэйшы брат працаваў у гародзе, на чыгунцы. Бацька памёр да вайны. Таму выконваць абавязкі гаспадары прыйшоўся Аляксандру ўжо з маленства.

...Калі ў вёску наваліў прыходзілі немцы, ён з маці і іншымі аднавяскоўцамі сховаліся ў лес. Перачкаюць дзень другі — і зноў вяртаюцца дахаты.

— Нам, дзецям, часам нават было цікава, — успамінае Аляксандр Фёдаравіч. — Знойдзем, бывала, аўтаматы, якія забудзены забраць немцы, ды папім з іх. Я адзін схавалі, толькі забурсы, куды. Можна, і зараз дзесяці ляжыць.

Але ўсе жахі вайны ўспрымала дзіцячая свядомасць. У суседняй вёсцы Леснікі жанчына дала прытулак параненаму партызану. Немцы даведаліся пра гэта па слядах крыві, якія і прывялі іх да гэтай хаты. Яшчэ больш раззла-

ДЗВЕ ВАЙНЫ — НА АДЗІН ЛЁС

салдаты на фронце. І хутка такая патрэба настала: была неабходна ваенная сіла пры ўзяцці Берліна. Сабралі састаў, дзе быў і Аляксандр Фёдаравіч, селі салдаты на цягнік і накіраваліся па Перамогу. Але па дарозе атрымалі павадаміленне: ваенна скончылася.

Аднак доўга радавацца не давялося: цягнік вёз на іншае поле бітвы, на Далёкі Усход, дзе ўжо ішла вайна з Японіяй. А потым было Карэя, адкуль трэба было вывесці рускія і амерыканскія войскі.

Пасля заканчэння вайны накіравалі Аляксандра Фёдаравіча дабіваць свой так званы армейскі тэрмін у вайсковую часць, што знаходзілася ў Кітаі. Там, у рускім гарадку, у якасці старшага сувязнога давялося яму ахоўваць склады за снарадамі. За амаль пяць гадоў жыцця за мяжой Аляксандр Фёдаравіч пазнаёміўся не толькі з традыцыямі, а і з укладам жыцця кітайцаў.

— Даведаліся мы неяк з сябрамі, што ў адным кітайскім садзе растуць добрыя агуркі, — расказвае былы вайсковец. — А па той прычыне, што ў яго ў тым садзе было не да выбору, нам гэтыя агуркі не выравалі спакою. І воль адносна ноччу дывалішы мы па іх пайсі. Пералезлі цераз плот, мацаем рукамі па зямлі, а агуркі нам не пахне. Так нічога не знайшоўшы, вярнуліся ў казармы. Толькі

Нашчадкі вогненых вёсак лістаў у нумар

РАНЫ ЗЯМЛІ

На скрыжаванні дарог, што разыходзяцца на Лельчыцы і Тонеж, пачынаецца гісторыя мінулых часоў

Тут можна ўбачыць пясчаныя дзюны, намешаныя некалькі тысяч гадоў назад, прыгожыя лясы, балота з журавінамі і яшчэ шмат чаго цікавага. Але ж пакуль усё гэта перагледзіш...

Кідаецца ў вочы тое, што немагчыма не ўбачыць без суму, без думкі, што яшчэ не зараслі раны зямлі нашай... На ўсход, на захад, на поўдзень, на поўнач ляжыць параненая зямля. Колькі гадоў прайшло, але акопы, пляцоўкі для мінамётаў, гармат, зямлянкі без дахаў вельмі маля абсыпаліся на ўзгорках і на балачках. І, здаецца, зусім нядаўна салдаты пакінулі гэтыя мясціны і падаліся хто дахаты, а хто і далей... Стаяў пад Туравам фронт цэлых паўгода. Стаялі дзве вялікія арміі.

Адна армія вымятала са сваёй зямлі, як смецце, яшчэ вельмі моцную армію захопнікаў, а другая, агрызаючыся, адступала на сваю зямлю.

Захоннікі рабавалі, спальвалі, знішчалі усё. У нашым раёне спалілі з людзьмі Дзакінавічы і Поўчын, расстрэльвалі насельніцтва Рыдчы, Рычова, Турава, Дварца...

А хіба пералічыць усё! А па Беларусі... 19 жніўня 1943 года прыйшла чарга на знішчэнне Турава і Дварца. Гэта было часткай вялікага плана ачысці захопленых тэрыторый ад мясцовага насельніцтва.

У той час мой дзед са сваім унукам Сяргеем, маім стрыечным братам, сынам дзядзькі Васіля, якому было без аднаго года восем гадоў, былі забіты з карабіна немцамі, якія стаўлі на мосце. Дзед ляжаў ля хаты, якая

была паранена ў ногі жонка Аніска, яшчэ адной жанчыне адарвала ногі (памерла яна тры гады назад), была забіта дзюнамі, ручка гранаты ўдарыла ў лоб Мішы, 14-гадовага брата Ніны Ігнацьеўны. Немцы ўжо пачалі рухацца ў бок Крэмнага, але калі ўбачылі, што, выскачыўшы ад болю з бліндажа, па агародзе бяжыць Міша, то кінуліся даганяць і страляць. Ён усочыўся ў агарод Аніска, зацў і баранне картопляў. Немцы падумалі, што яго забілі, і пайшлі паліць хаты далей. А Міша дапоўз па П'явешніку да могілак (а гэта каля кіламетра), перасеўдзе некаторы час там, затым па палаючым Дварцы — назад. А ханчыны і дзці дайшлі да апошняй хаты ў Дварцы ў бок Крэмнага і схаваліся ў крутым беразе.

Над Туравам, Дварцом, Залозам лятаў самалёт і страляў па мірных людзях, а па Прыпыцкі палёў параход і таксама з кулямі таліваў агнём усіх, хто яшчэ мог рухацца. «Ачыстка» тэрыторыі краіны ад мясцовага насельніцтва шла поўным ходам!

У Тураве была спалена большая частка хат, у Дварцы засталася толькі дзве. ...А вечарам з пашы прыйшлі каровы да сваіх адрын-папалішчаў...

І які плач пачулі ад кароў усё, хто яшчэ быў жывы... Казалі, што гэты плач быў страшнейшы за людскі...

Вось так музей пад адкрытым небам з акапамамі нагадуў, што вайна яшчэ будзе доўга напамінаць нам аб страшным ліхалецці. Напамінак часу...

Уладзімір ЗЯМЛЯНІК,
г. Тураў.

Открытое акционерное общество «Дорожно-строительный трест № 3» – продавец (организатор аукциона) 01 марта 2012 года проводит открытый аукцион по продаже имущества

№ лп	Сведения о предмете аукциона	Начальная цена предмета аукциона, бел. руб.	Место нахождения имущества	Сумма задатка, бел. руб.
Лот № 1	Лодка металлическая	8 446 860	г. Могилев, Славгородское шоссе, 170	845 000

1. Наименование продавца – организатора аукциона, его место нахождения и контактные телефоны: ОАО «ДСТ № 3», г. Могилев, ул. Космонавтов, 23, тел.: 23 64 24, 28 41 00.
2. Дата, время и место проведения аукциона: 01.03.2012 г. в 11.00 по адресу: г. Могилев, ул. Космонавтов, 23, каб. 214.
3. Порядок, в соответствии с которым проводится аукцион: Положение о порядке организации и проведения аукционов по продаже имущества от 28.05.2009 г. При подаче заявления лицо, желающее принять участие в аукционе, подписывает с ОАО «ДСТ № 3» соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона.
4. Реквизиты текущего (расчетного) счета, на который должна быть перечислена сумма задатка: р/сч 3012119241011 в региональной дирекции № 600 ОАО «БПС-Сбербанк» код 3669, УНП 700049607, ОКПО 013544762.
5. Место, дата и время окончания приема заявления на участие в аукционе с прилагаемыми к ним документами: г. Могилев, ул. Космонавтов, 23, кабинет 33; дата: 29.02.2012 г.; время: 17.00.
6. Перечень документов, прилагаемых к заявлению на участие в аукционе:
а) заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка на текущий (расчетный) счет, указанный в настоящем извещении;
б) индивидуальное предпринимателем — копия свидетельства о государственной регистрации;
в) юридическим лицом — доверенность, выданная представителем юридического лица (кроме случаев, когда юридическое лицо представляет его руководителем), копии идентификационных документов и свидетельства о государственной регистрации юридического лица;
г) иностранным юридическим лицом — легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения с нотариально удостоверенным переводом на белорусский или русский язык;
д) представителем иностранного юридического лица или индивидуального гражданина, лица без гражданства — легализованная в установленном порядке доверенность, документ о финансово-хозяйственной деятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с нотариально удостоверенным переводом на белорусский или русский язык;
е) представителем гражданина Республики Беларусь или индивидуального предпринимателя — доверенность.
Копии документов, указанные в настоящем пункте, должны быть заверены оригинальной подписью должностного лица и скреплены печатью юридического лица (индивидуального предпринимателя).
7. При подаче документов на участие в аукционе гражданами Республики Беларусь, иностранными гражданами, в том числе представителями юридических лиц Республики Беларусь, представители иностранных инвесторов предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.
8. Срок возможного снятия имущества с аукциона: за 3 дня до даты проведения аукциона.
9. Сроки подписания договора купли-продажи: в течение 10 рабочих дней после проведения аукциона.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА РУП «БЕЛСПЕЦКОНТРАКТ» 16 марта 2012 года проводит 4-й открытый аукцион по продаже имущества республиканской собственности

Наименование техники	Местонахождение объекта	Год выпуска	Пробег в км	Начальная цена продажи (руб.)	Сумма задатка (руб.)
24 Грузовой КамАЗ-4310 ш.					

ПАМІЖ ВЫГОДАМІ І ПРАЦАЙ НА СВЕЖЫМ ПАВЕТРЫ,

альбо Дзе сытней і заможней жывецца пенсіянерам

«Бясспрэчна, пажылым людзям на вёсцы», — менавіта такую думку неаднойчы даводзілася чуць ад гарадскіх пенсіянераў. Маўляў, на сяле выручае падсобная гаспадарка, таму на сталае заўсёды скарварка, яйкі, гародніна. Акрамя таго, няма штомесячных расходаў на «камуналку», да мінімуму зведзены і транспартныя выдаткі. Усё гэта, на іх погляд, дазваляе эканамічна капежы. Між тым, вясцоўцы разважаюць інакш: асабістая гаспадарка, прысвядзібны ўчастак патрабуюць немалых грошай ды працы з раныцай да цямна. Няхай сабе і на свежым паветры, як лічаць жыхары гарадоў. А гарадскія пражываюць у цёплых кватэрах з выгодамі — цэнтральным ацяпленнем, гарачай вадой. Ды мала яшчэ перавагу ў параўнанні з сельскай мясцовасцю! Гэта ўжо пазіцыя вясцоўцаў. Паспрабуем разабрацца, хто з апанентаў мае рацыю.

Свайго не меўшы, ляжаць спаць не еўшы

Жыццё 80-гадовай Ірыны Сцяпанянунай прайшло ў вёсцы Савічы, што на Брасцкім. Далей Мінска жанчына нідзе не была. Зрэшты, часу не хапала гастраліваць па «сталіцах». Працавалі з мужам у саўгасе, гадавалі дзеці — дачку і двух сыноў, трымалі ладную гаспадарку: парокую, карову і нават каня. Пенсію жанчына заробіла невялікую, з улікам апошняга павышэння — 800 тысяч рублёў. Свойскі жыццёвы заробок не трымае, толькі куры. Побач з домам — сад, агарод. Так што на зimu забяспечана і садавінай, і гароднінай — сёлета добра ўрадзілі яблыкі, буракі, морква, бульба. У склепе шмат хатніх прыпасаў — сплюсці з памідамі, агуркамі, кампатамі, салянкамі, у кадушках — квашаная капуста і мочаныя яблыкі. Праўда, цырку амаль што на 100 тысяч рублёў на ўсё гэта разышлося. Зарабіць нарыхтоўкі дапамагі дзеці. Толькі не кожны дзень яны могуць наведаць матулю — заняты на працы. Даводзіцца звяртацца па дапамогу і да чужых людзей. Напрыклад, каб пасадзіць, пабаранаваць ды выкапаць бульбу. «Раней за работу разлічвалася пляшкай гарэлкі, а цяпер грошы патрабуюць. А дзе ж іх набярэцца? Толькі за тое, каб управіцца з бульбай, аддала каля 200 тысяч рублёў, амаль столькі ж паціянка атрута ад каларадскіх жукоў ды ўгнаенні для падкормкі», — скардзіцца жанчына.

Сцяпанянуна цягнецца за алоўкам, вырывае са сшытка разлічаны ліст: пачынае разам падлічваць, дзе выгадней набываць «другі хлеб». Кілаграм клубняў на рынку каштуе дзвесці 1800 рублёў. Але можна знайсці і танней — за 1600. Дзвесце кілаграмаў для старога чалавека — самы раз. Як ні круці, а кулленая абодзечка танней, чым свая.

У ліку стратэгічных запасаў — паліва, за машыну торфавыя брускі вясенню кабета заплаліца 400 тысяч рублёў, да вясны хопіць і нават застацца. Электрычнасць жанчына расходвае ашчэдна, без пільнай патрэбы святло не ўключае, ды і спаць кладзецца рана.

На прыпечку грэецца добра адкормлены кот. «Мышы лавіць ялнуецца, так і круціцца, каб ухапіць што смачнейшае, — замахнуўся руніком на мурлатага гаспадыню. — А тут на маю галаву яшчэ адзін клопат зваліўся. Дзеці забралі суседку ў Мінск, а яе каты на мой падворак перабраліся. Кармлю штодзень — шкада, усё-такі жывыя істоты, калі-нікالی і малака сподачаць наліць».

Пасля атрымання пенсіі жанчына, па даўняй звычцы, складае спіс самага неабходнага. У гэтым

месяцы, напрыклад, купіла па кілаграму грэчкі і рысу, свежаняны сала — на 120 тысяч рублёў. Столькі ж, а можа, і болей патраціла на лекі. Акрамя гэтага праз дзень купіла буханку хлеба і пакет малака. Гэта яшчэ каля 100 тысяч. За міжнароднія тэлефонныя перамоў заплаціла 30 тысяч рублёў. Хоцачца ж пагамаці са стрэсаванай сям'ёй ды ўнучкай, якія жывуць у Мінску. Здраоўчаў у жанчыны і незапланаваныя расходы. У прыватнасці, нядаўна даваўся падшыць валенкі, мясцовы майстар узяў за работу 20 тысяч. Летас сапсаванае тэлевізар, рамонт абш'шоўся ў 70 тысяч. Разам з тым жанчына ўдаецца адпачываць штомесяц 50-100 тысяч рублёў, у тым ліку і на пахаванне (маўляў, надобра, каб дзеці за свае грошы ладзілі памінікі). Пазычаць у суседка пенсіянерка не любіць, лічыць, што трэба абодзечка тым, што ёсць. Гэтым Сцяпанянуна вучыла маці, якая часта паўтарала «Свайго не меўшы, ляжаць спаць не еўшы».

Гэдоў 40 таму, калі дзеці былі малыя, гаспадар перакоўваў жонку перабрацца ў райцэнтр, купіць домік у прыватным сектары ці пабудоваць новы. Але жанчына наадрэз адмовілася. «Магчыма, дарэмна — у гарадскіх жыхароў няма тахкі клопатаў, як на сяле», — маркуе маі суразмоўніца.

Нельга жыць як набяжыць
70-гадовая Ганна Казлоўская жыве ў Баранавічах у двухпакаёвай, атрымлівае 750 тысяч пенсіі. Падчас перабудовы звылілася з завода — некалькі месяцаў затрымівалі зарплату — і вымушана была заняцца чаючным бізнесам, вазіла з Турцыі розны «шырсажыў», гандаль ішоў бойка. Грошай хапала не толькі на хлеб з маслам. Пра пенсію не думала — старасць яшчэ далёка. Працоўны стаж Ганны Івануаўна не мае, няма і пенсіі невялікая. Перш за ўсё кабета імкнецца разлічыцца за камунальныя паслугі, у студзені, з улікам электрычнасці, заплаліца 150 тысяч рублёў. На вадзі стаяць лічыльнікі, але ўключаны ў норму спажывання радка калі ўдаецца — любіць гаспадыня папільскацца ў ванне.

На міжнароднія перамоў жанчына расходвала каля 50 тысяч рублёў, пакольні дачка жыве ў Расіі, 30 тысяч паклала «на мабільны», месячны прызны білет на аўтобус абш'шоўся ў 41 тысячы.

Дачнага ўчастка Ганна Івануаўна не мае, няма і вясковай радні, жаня забяспечала б вітамінамі з асабістым градак. Хатніх закатак на зimu не ставіла — дарагавата. На рынку купіла буракі, капусту, моркву, бульбу, крупы, макарону, тушкі бройлераў, Ялавічыну і свініну дзавалае сабе радка. Смятану, тварог, хлеб, батон і малако набывае ў суседнім

гастраноме. Звычайна на прадукты харчавання штомесяц аддае 300 тысяч рублёў, на сродкі гігіены, пральны парашок — яшчэ 50 тысяч. Пасля новага года ў райцэнтры адкрыўся гандлёвы дом «Еўраопт». Цяпер мая знаёмая там частая гося, набыла дысконтную карту, па якой належача зніжкі. На думку Івануаўны, тут атаварыцца выгадней, чым на рынку. Па папярэдніх падліках, у лютым яна можа эканамічна каля 30 тысяч рублёў.

Пенсіянерка трымае трох каток ды яшчэ дгадзіца вулічных «барскаў» і «мурак». Самы танны сухі корм «Кікекэт» штомесяц цягне на 50 тысяч рублёў. Нядаўна нечакана завіталі даўняя сябры з Расіі. Бясспрэчна, госяці прыехалі не з пустымі рукамі, але шчодра гаспадыня не змагла адпусціць іх без пачастунка. Так што, у мінулыя месяцы не ўдалося адкласці «на чорны дзень» ні рубля. Ужо з сярэдзіны лютага спадарыня Ганна пачала планавача свой бюджэт з улікам будучых затрат. Напрыклад, трэба адрамантаваць на вясну боцікі, павішавача унучку з днём нараджэння. «Жыццё вучыць быць ашчэднай. Нельга жыць, як набяжыць», — жартуе мая знаёмая.

Між іншым, жанчына не скардзіцца на здароўе, калі бывае лёгкае недамаганне нахштат працуды, яна не спяшаецца ў аптэку, а лечыцца народнымі сродкамі. «Дзякуй Богу, ногі пакуль бегаюць, а рукі працы не бяжыць», — радуецца Івануаўна. Жанчына нават хоча ўладкавацца прыбярэшкай альбо вахцёркай. Што ж, жаданне цалкам зразумелае...

Калі падлічыць месячныя выдаткі гараджанкі, то яны складаюць 90% пенсіі. Асноўныя — на камунальныя паслугі і прадукты харчавання — 450 тысяч рублёў. Разам з тым, у Ірыны Сцяпанянунай, вясковай жыхаркі, каля 40%. У прыватнасці, «камуналка» абодзечка ёй танней, чым гарадской каляжанцы. Калі кошт паліва раскінуць на кастрычнік — краўскіх, то пенсіянерка выкладвае за яго штомесяц крыху болей за 50 тысяч. Меней грошай ідзе і на харчаванне, паколькі на сталае заўсёды прадукцыя сваёй вытворчасці: яйкі, садавіна, гародніна, хатняя нарыхтоўка. Але і яны патрабуюць поўных высілкаў — не самыя лёгкія працы. Усё ж, цэжка адназначна скажаць, дзе прасцей жывецца пажылым людзям: іх доработь залежыць ад мноства фактараў: наяўнасці падсобнай гаспадаркі, дачнага ўчастка, падпрацоўкі. Магчыма з дапамогай нашых чытачоў мы працягнем гэтую тэму? Дасыліце — і гараджане, і вясцоўцы — свае асабістыя падлікі.

Тацяна ЛАЗОУСКАЯ.

НЕАБЫЯКАВЫ ВАРТАЎНІК ВЫРАТАВАЎ КІРОЎЦУ

Гэтае здарэнне адбылося бліжэй да поўначы на аўтастаянцы побач з адным з прадпрыемстваў. Прычым на пажары нават не спатрэбілася дапамога падраздзялення МНС: чалавека выратаваў вартуаінік гэтага сумеснага беларуска-германскага прадпрыемства, які знаходзіўся на дзержурстве. Убачыўшы ўзгаранне ў аўтамабілі, ён выбіў бакавое шкло ў ім і дастаў кіроўцу, а затым лівідаваў загаранне.

У Мінску па вуліцы Брыкета кіроўца, грамадзянін Украіны, знаходзячыся ў грузавым аўтамабілі «ГАЗ-3302», выкарыстаў для абгарэву салона газавую плітку «Гестуріст». Яна была падключана да газавых балонаў паліўнай сістэмы аўтамабіля, — расказаў рэдакцыі «Звязды» старшы інспектар Цэнтра даследаванняў у галіне бяспекі жыздзядзейнасці Міністэрства па надзвычайных сітуацыях Алег Малевы. — 3-за неацэарожнасці, якую дапусціў кіроўца, адбылося загаранне коўдры ў кабіне аўтамабіля. Дарэчы, грамадзянін быў у невяржымым стане. На шчасце, на вырочку прыйшоў неабыякавы чалавек. І пацярпеламу, і яго выратавалініку — па 24 годзі. Кіроўца трапіў у гарадскую клінічную балыцку хуткай медыцынскай дапамогі з тэрмічным апэкам польемем ніжні канечнасцяў 1-4 ступеню (5% цела), тэрмаінгаліяцыйнай траўмай.

Сяргей РАСОЛЬКА.

У ЯКАСІ АРГУМЕНТА ВЫХАПІЎ НОЖ...

Мінчанін з нажом кінуўся на участковага, параніўшы яго. Падраздзянісч гэтай гісторыі «Звяздзе» расказала прэс-афіцэр Цэнтральнага РУУС сталіцы Святлана Кабкова:

— Мужчына даўно трапіў у поле зорку міліцыі — участковыя наведваліся ў гэту кватэру на вуліцы Заслаўскай па 2-3 разы на тыдзень. Ён злужываў алкаголем і пагражаў фізічнай расправы бліжнім. На гэтым тыдні ўсё паўтарылася. Калі участковыя прыйшлі ў дом, жонка і сын сустрэлі іх у пад'ездзе, бо дэбашыр прыйшоўшы дадому п'яным, учыніў скандал і пачаў хапацца за нож. Калі міліцыянеры ўвайшлі ў кватэру, мужчына забарыкадзіраваўся ў адным з пакояў. Пасля ўгавораў ён усё ж такі адчыніў дзверы, і калі участковыя туды завіраў, кінуўся на яго з нажом. Міліцыянер ухіліўся, і удар прыйшоўся па руцэ. Дэбашыра скруцілі і надзелі наручнікі.

Як высветлілася, мужчына раней не прыцягваўся да крымінальнай адказнасці. Але мае 9(1) дзейных адміністрацыйных спаганяў. 3-за злужывання спіртным яго хацелі накіраваць у ЛПП, аднак па стане здароўя ён не можа там знаходзіцца. Нягледзячы на схільнасць да алкаголю, працаваў кіроўцам.

— Мужчына затрыманы, і здаецца, пакуль не асэнсаваў учыненага, ён лічыць, што нічога страшнага не адбылося, — расказвае Святлана Кабкова.

У міліцыі лічаць інакш — мінчаніну пагражае да шасці гадоў пазбаўлення волі.

Алена АУЧЫНІКАВА.

СУТЫКНУЛІСЯ ДВА ГРУЗАВІКІ

Раніцай на скрыжаванні вуліц Каленіскай і Галубка ў Мінску адбылося бакавое сутыкненне двух грузавых аўтамабіляў — «МАН» і «КАМАЗ».

Першым грузавіком кіраваў 52-гадовы вадзіцель, другім — яго 25-гадовы калега. Падчас аварыі былі панашчана старэйшым кіроўцу: выратавалінікам давялося даставаць яго з кабіны пры дапамозе гідаўлічнага інструмента. Пасля пацярпелы з траўмамі быў шпіталізаваны ў Рэспубліканскі навуковы практычны цэнтр траўматалогіі і арталедзіі. Разбор па факце правадзіць следчы аддзел УДАІ ГУУС Мінгарвыканкама.

Сяргей РАСОЛЬКА.

УКЛЮЧИЛА... І ЗАБЫЛА

У Віцебску адбыўся пажар у кватэры 3-за электрычнай грэлкі.

Пажар адбыўся а 6 гадзіне вечара ў аднапакаёвай кватэры на 6 паверсе 10-паавярховага жыллага дома на вуліцы Воінаў-інтэрнацыяналістаў. Жанчына 1946 года нараджэння пакінула раніцай у лужку ўключаную электрычную грэлку. Паколькі гэты электрычныбор не разлічаны на такі доўгі час выкарыстання, адбыўся яго перагрэў. Пасцель загаралася. Гаспадыня кватэры пазтэлефанавала ў службу выратавання, але яшчэ да яе прыезду здолела сама патушыць пажар.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ІНФОРМАЦІЯ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА БЕЗ УСЛОВИЙ по продаже имущества, обращенного в доход государства	
Адрес объектов и их наименование	- Здание мехмастерской, общей площадью 356,4 кв. м — 11 502 000 руб.; расположенное по адресу: Минская обл., г. Вилейка, ул. Стахановская, 225. Шаг аукциона 5% от предыдущей цены.
Продавец	Комиссия по работе с имуществом, обращенным в доход государства при Вилейском районном исполнительном комитете
Организатор аукциона	СИКУП «УКС-СЕРВИС», г. Молодечно, ул. Мира, 15
Сумма задатка	10% от начальной цены на р/с 3012190930030 в отделении 932 ОАО «Белинвестбанк», г. Молодечно, код 739, УНН 600182305, ОКПО 04064333, получатель: СИКУП «УКС-СЕРВИС»
Порядок оплаты	Оплата в размере цены продажи объекта (за вычетом задатка) в течение 2 месяцев и 25 дней на р/с СИКУП «УКС-СЕРВИС»
Документы, представляемые для участия в аукционе	Заверенную банком копию платежного документа, подтверждающего внесение задатка; юридическим лицам — копию учредительных документов и свидетельства о регистрации, заверенные нотариально, доверенность, выданная представителем юридического лица; физическим лицам — паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.
Конечный срок и адрес приема заявок	07.03.2012 г. до 16.00, г. Молодечно, ул. Мира, 15, каб. 1, СИКУП «УКС-Сервис», тел.: (8 0176) 73 00 13, 75 16 09, (факс) 75 19 20. Моб. 8 (044) 710 74 60
Дата, время и место аукциона	09.03.2012 г. в 15.00, г. Молодечно, ул. Мира, 15, каб. 1.

ІНФОРМАЦІЯ О ПРОВЕДЕНИИ АУКЦИОНА по продаже земельного участка гражданам Республики Беларусь в частную собственность

Адрес объекта и его наименование	- Земельный участок для строительства и обслуживания жилого дома, расположенный по адресу: Минская область, Вилейский р-н, Осиповичский с/с, д. Комары, площадью 0,2500 га (кадастровый № 621385405101000024). Начальная цена 8 589 500 белорусских рублей. Шаг аукциона в размере 10% от предыдущей цены.
Порядок оплаты	Победитель аукциона возмещает расходы, связанные с формированием земельного участка и его государственной регистрацией. Расходы, связанные с организацией и проведением аукциона и объявлением в средствах массовой информации. Оплата в размере цены продажи объекта (за вычетом задатка) в течение 10-ти рабочих дней со дня утверждения протокола аукциона.
Сумма задатка	20% от начальной цены на р/с 3012190930030 в отделении 932 ОАО «Белинвестбанк», г. Молодечно, код 739, УНН 600182305, ОКПО 04064333, получатель: СИКУП «УКС-Сервис»
Продавец	Осиповичский сельский исполнительный комитет
Организатор аукциона	СИКУП «УКС-Сервис», г. Молодечно, ул. Мира, 15.
Документы, представляемые для участия в аукционе	Заверенную банком копию платежного документа, подтверждающего внесение 20% задатка, паспорт или иной документ, удостоверяющий личность.
Конечный срок и адрес приема заявок	14.03.2012 г. до 16.00, г. Молодечно, ул. Мира, 15, каб. 1, СИКУП «УКС-Сервис», тел.: (8 0176) 73 00 13, (факс) 75 19 20, 8 044 710 74 60
Дата, время и место аукциона	20.03.2012 г. в 15.00, г. Молодечно, ул. Мира, 15, каб. 1.

Открытое акционерное общество «Управление механизации № 79»

(г. Минск, ул. Селицкого, 27/2) извещает своих акционеров о проведении 23 марта 2012 года очередного собрания акционеров

ПОВЕСТКА ДНЯ:

- Об итогах финансово-хозяйственной деятельности Общества в 2011 году и основных направлениях деятельности Общества в 2012 году.
- Отчет о работе наблюдательного совета в 2011 г. Оценка деятельности директора Общества наблюдательным советом.
- Отчет ревизионной комиссии о результатах проверок финансово-хозяйственной деятельности Общества в 2011 г.
- Утверждение годового отчета и баланса Общества.
- Утверждение порядка распределения чистой прибыли за 2011 г. О выплате дивидендов за 2011 г.
- Утверждение плана распределения чистой прибыли Общества на 2012 г. Периодичность выплаты дивидендов в 2012 г.
- Избрание членов наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
- Утверждение условий материального вознаграждения членов наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
- О внесении изменений в Устав Общества. Место проведения собрания — Дворец молодежи и школьников «Орион» (г. Минск, ул. Бацило, д. 1, м-н Шабаны). Время начала проведения собрания — 17.15. Время регистрации участников собрания — в день проведения собрания с 15.00 до 17.00 по предъявлению документа, удостоверяющего личность, а представителями акционеров — и доверенности. Время и место ознакомления акционерами с материалами по вопросам повестки дня собрания — в рабочие дни, начиная с 14 марта 2012 года по месту нахождения Общества с 13.00 до 17.00, в день проведения собрания — по месту проведения собрания.

Наблюдательный совет УНП 100090613

Уважаемые акционеры ОАО «Пищевой комбинат «Веселово»

16 марта 2012 г. в 15.00 состоится общее собрание акционеров ОАО «Пищевой комбинат «Веселово» по адресу: Минская область, Борисовский район, д. Веселово, ул. Заводская, 24 (актовый зал)

ПОВЕСТКА ДНЯ:

- Об итогах финансово-хозяйственной деятельности Общества за 2011 год и основных направлениях деятельности Общества на 2012 год.
 - Отчет наблюдательного совета о проделанной работе в 2011 году.
 - Отчет ревизионной комиссии о результатах проверки финансово-хозяйственной деятельности Общества за 2011 год и заключение по бухгалтерскому балансу, отчету о прибылях и убытках, годовому отчету Общества.
 - Об утверждении годового отчета, бухгалтерского баланса, отчета о прибылях и убытках Общества с учетом аудиторского заключения. Утверждение порядка распределения чистой прибыли за 2011 год.
 - О направлениях использования чистой прибыли на 2012 год.
 - Об избрании членов наблюдательного совета и ревизионной комиссии Общества.
 - Об утверждении размера вознаграждения членам наблюдательного совета и ревизионной комиссии.
- Список участников собрания будет сформирован по состоянию реестра на 16 февраля 2012 г.
- Регистрация участников собрания будет проводиться с 14.00 до 14.45 по месту проведения собрания.
- С материалами собрания можно ознакомиться по адресу: Минская область, Борисовский район, д. Веселово, ул. Заводская, 24 (применная). Для регистрации участников собрания при себе необходимо иметь паспорт (для представителя акционера — паспорт и доверенность).
Справки по телефону (80177) 779285 УНП 69027551

Минский районный исполнительный комитет 15 марта 2012 г. проводит открытый аукцион по продаже земельных участков в частную собственность граждан Республики Беларусь в Минском районе

№ лота	Адрес земельного участка	Кадастровый номер	Площадь земельного участка	Целевое назначение	Расходы по подготовке документации (рублей)	Начальная цена земельного участка (рублей)	Задаток (рублей)
1	Горанский с/с, д. Вишневка	623681302601000067	0,2500 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	2 988 457	51 000 000	10 200 000
2	Горанский с/с, д. Волочева	623681303101000064	0,2200 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	2 494 834	50 000 000	10 000 000
3	Горанский с/с, д. Новое Поле	6236813151010000300	0,1533 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	2 921 599	29 000 000	5 800 000
4	Горанский с/с, д. Селище	6236813171010000057	0,1450 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	2 260 346	39 000 000	7 800 000
5	Ждановичский с/с, аг. Ждановичи, ул. Жемчужная	6236817026010002181	0,1236 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	3 000 000	170 000 000	34 000 000
6	Колодищанский с/с, п. Городище, участок № 3	6236834021010000441	0,1292 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	3 020 000	91 000 000	18 200 000
7	Колодищанский с/с, п. Городище, участок № 4	6236834021010000443	0,1281 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	3 020 000	90 000 000	18 000 000
8	Колодищанский с/с, п. Городище, участок № 12	6236834021010000450	0,2008 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	3 020 000	141 000 000	28 200 000
9	Колодищанский с/с, д. Липовая Колода	623683403601000185	0,1671 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	2 022 181	33 000 000	6 600 000
10	Михановичский с/с, д. Гребенка	6236842016010000057	0,1500 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	2 600 000	24 000 000	4 800 000
11	Михановичский с/с, д. Калинино	6236842031010000079	0,1271 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	1 400 000	40 000 000	8 000 000
12	Михановичский с/с, аг. Михановичи	623684204601001371	0,1233 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	1 400 000	100 000 000	20 000 000
13	Петришковский с/с, д. Дички	6236857026010000162	0,1264 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	105 000	60 000 000	12 000 000
14	Петришковский с/с, д. Метково	6236857061010000206	0,1979 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	105 000	31 000 000	6 200 000
15	Петришковский с/с, д. Метково	6236857061010000037	0,1504 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	105 000	25 000 000	5 000 000
16	Петришковский с/с, д. Новашино	6236857071010000305	0,1294 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	84 000	35 000 000	7 000 000
17	Петришковский с/с, д. Новашино	6236857071010000169	0,1731 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	84 000	47 000 000	9 400 000
18	Петришковский с/с, д. Новашино	6236857071010000145	0,1529 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	84 000	42 000 000	8 400 000
19	Петришковский с/с, д. Новашино	6236857071010000182	0,1548 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	105 000	42 000 000	8 400 000
20	Роговский с/с, д. Кухлевщина	6236858106010000018					

Жывая вера братніх народаў

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Кожная з 470 старонак альбома сапраўды здзіўляе. Ужо вокладка прымушае пільна прыгледзецца да гэтага выдання: яна адрозніваецца ад іншых высокае майстэрства страварава. Гэта фотаздымак іконы, ад якой захавалася толькі маленькі непашкоджаны кавалак. Але на ім змяшчаецца ажно чатыры абліччы. Нескладана ўявіць, колькі іх было першадрукава! У кожным з шасці раздзелаў кнігі сабраны высакажасныя фотаздымкі прадметаў залатой і бісернай вышыўкі, чаканкі, гравіроўкі па метале, пазалочанай разьбы па дрэве. Цэнтральнае ж месца ў кнізе займае абраз, які ўвабляе ў сабе увесь космас духоўнага жыцця страварава. Дарчы, якія фотаздымкай такія, што здаецца, быццам не адлюстраванне, а жывы твор змяшчаецца на старонках альбома.

— Працаваць з экспанатамі музея было даволі складана, — расказвае аб рэчым над выданнем фатограф Анатоль Дрыбас. — За два тыдні атрымалася 1500 здымкаў. Прычым кожны з іх патрабаваў асаблівага падыходу, каб пазбавіцца блікаў. Бо многія іконы выпуклыя, пры гэтым кожная аздоблена золатам. Яшчэ тры месяцы спатрэбілася для таго, каб якасна апрацаваць здымкі.

«Жывая вера. Ветка» вызначана як фотальбом, як навуковае выданне. Але гэта не проста грунтоўнае даследаванне, а і вельмі цікавая кніга. Таксты, што суправаджаюць кожную ілюстрацыю, складала дырэктар Веткуўскага музея народнай творчасці Галіна Нічаева. Даволі складаныя рэчы яна апісала зразумелымі, шырынімі словамі.

— Невергодна прыемна, што з нашым музеем не балялася супрацоўніцтва такое выдатнае, як «Жывая вера», — высокі ўзровень выканання кожнага этапу работы, ад стварэння канцэпцыі да перакладу на англійскую мову, — дзеліцца ўражаннямі складальнік альбома Галіна Нічаева. — Цяпер трымаючы гэтую кнігу ў руках, я спадзяюся, што душа людзей, якія зберагалі жывую веру, раскрывецца для навакольных.

Другі складаны выданне, мастацтвазнаўца Вольга Бажанова, адзначае:

— Цікава гомельскі гарадок Ветка — прыклад унікальнага шляху захавання веры, неумірочнай веры. Як атрымалася яе зберагчы? На гэтыя пытанні дае разгорнуты адказ «Жывая вера. Ветка». Разглядаючы гэтую кнігу, ты разумеш, што трэба не проста верыць, а ўсімхавацца і радавацца. Трэба назіраць прыгажосць і не забываць пра радасць жыцця.

Дарчы, нагода бліжэй пазнаёміцца з фотальбамам будзе ў жонка ўжо праз месяц, калі ён паступіць у свабодны продаж. Поўны тыраж складае 4 тысячы экзэмпляраў. Палова з іх засталася ў расійскай сталіцы. Гэтае выданне — сумесны праект, рэалізаваны па дамоўце паміж Міністэрствам інфармацыі Беларусі і Дэпартаментам сродкаў інфармацыі і рэкламы горада Масквы. Дзякуючы ценсому супрацоўніцтву, культурны мост паміж двума дзяржавамі ў чарговы раз змог набыць рэальнае ўвасабленне.

— «Жывая вера. Ветка» паказвае агульніны гістарычны карані Беларусі і Расіі, — гаворыць першы намеснік міністра інфармацыі Рэспублікі Беларусь Лілія Ананіч. — Невыпадкова Год кнігі ў нашай краіне суаўз з годам расійскай гісторыі ў брацкай краіне. Фотальбам раскрывае агульніны гістарычны карані двух народаў, адбудоўвае іх культуры. Выданне дэманструе вышыню навуковых ведаў Беларусі, да таго ж змест і афармленне гарманічна адпавядаюць адзін аднаму, усё зроблена на высокім узроўні.

...Культура Ветка — глыбока арыганальна з'ява ў гісторыі мастацтва Беларусі. Сёння страварская калекцыя Фёдара Шклярава, прадстаўленая ў Веткуўскім музеі, прыцягвае наведнікаў з розных куткоў Беларусі. На прэзентацыі кнігі шмат хто выказаў жаданне пабачыць на ўласныя вочы экспанаты музея. Альбом «Жывая вера. Ветка» закрунуў сэрцы людзей. Ён, безумоўна, улісаў сваю старонку ў гісторыю беларускага мастацтва.

Любоў КАСПЯРОВІЧ.

«МЫ З ВЯЛІКІМ ЦЯПЛОМ ПРЫМЕМ БЕЛАРУСКІХ ПІСЬМЕННІКАЎ У ВЕНЕСУЭЛЕ»

Венесуэльскія пісьменнікі запамняць Беларусь маразамі і перавярнутым алфавітам

XIX Міжнародная кніжная выстаўка-кірмаш завяршылася. Баліварыянская Рэспубліка Венесуэла, якая была ганаровым госцем кірмашу, спецыяльна для выстаўкі запрасіла ў Беларусь вядомых у краіне пісьменнікаў і выдаўцоў. У Мінск прыехала дэлегацыя ў складзе шасці літаратараў. Сярод іх — вядомы ў Венесуэле публіцыст і драматург, аўтар больш чым 60 кніг — пісьменнік **Луіс Брыта Гарсія** (на здымку — злева) і **старшыня Цэнтра лацінаамерыканскіх даследаванняў імя Рамула Гальгаса, пісьменнік Раберта Эрнандэс Мантоя** (на здымку — справа). «Звяздзе» літаратары расказалі, як ім запамніцца Беларусь.

— Ці шмат вы ведалі пра Беларусь да прыезду сюды? **Р.Э. МАНТОЯ:** — Ёсць дзве навіны: добрая і дрэнная. Дрэнная навіна ў тым, што пра Беларусь у нас насамрэч вельмі мала інфармацыі. Добрая ж у тым, што гэта адкрывае перад намі шырокія гарызонты для таго, каб пазнаваць новаю для нас краіну.

Л.Б. ГАРСІЯ: — У агульніных рысах венесуэльскія аўтары маюць уяўленне пра славянскую культуру як частку сусветнай культуры. Але інфармацыя пра беларускіх аўтараў скупая. Культурныя ўзаемаадносіны паміж народамі залежаць ад працы культурных устаноў, якія займаюцца распаўсюджваннем твораў. І мы спадзяёмся, што, пачынаючы з гэтага моманту, культурныя арганізацыі Беларусі, гэтаксама як і культурныя арганізацыі Венесуэлы, прыкладуць максімальныя намаганні для культурнага абмену паміж нашымі краінамі.

— А з якімі думкамі вы пакідаеце Беларусь? **Р.Э. МАНТОЯ:** — Нам варты было б прывесці сябе абмену. У першую чаргу — літаратурнымі творами, каб венесуэльскія творы перакладліся на вашу мову, а беларускія пісьменнікі друкаваліся ў Венесуэле. Таксама можна ўздзяць дастатковую ўвагу абмену пісьменнікамі і літаратурамі. Мы з вялікім цяплом прыёмем беларускіх літаратараў у Венесуэле і таксама спадзяёмся, што венесуэльскія пісьменнікі змогуць прыехаць у Беларусь, і мы ведаем, што тут іх вельмі гасцінна прымуць.

Л.Б. ГАРСІЯ: — Адна з асноўных характарыстык венесуэльскага народа — гэта адкрытасць да ўсяго новага. Мы любім тое, што ўяўляе сабой нешта новае, тое, што адрозніваецца ад іншых. Раней магчыма было даведацца пра беларускую культуру не было, але зараз мы спадзяёмся, што ў поўнай меры зможам атрымаць задавальненне ад беларускай культуры і ў прыватнасці — ад беларускай літаратуры.

Л.Б. ГАРСІЯ: — Мы ўбачылі Беларусь як краіну сучасную, у якой вельмі развітая прамысловасць. Краіну з надзеяй на будучыню. Венесуэла імкнецца падтрымліваць стасункі з усімі прагрэсіўнымі народамі свету. Я проста ў захапленні ад славянскіх культур і мне хацелася б пазнаць іх настолькі, наколькі гэта магчыма.

Я вельмі зацікаўлены ў знаёмстве з беларускімі аўтарамі. Некаторыя літары ў вашым алфавіце сапраўды падобныя да нашых — толькі перавярнутыя на правы або левы бок (усімхавацца. — Аўт.).

Мы ніколі ў тропіках не маглі зразумець вашае хваляванне — славянскіх краін — адносна холаду (усімхавацца. — Аўт.). У нас ніхто не ведае, што такое славянская душа. І нідзе, як у творах славянскіх аўтараў, мы не бачылі тую пяшчоту і тое цяпло, з якімі апісваецца прырода, — але тое ж адчуваем і мы, калі пішам пра трапічныя лясны. Я спадзяюся, пераклады з беларускай мовы дазволіць нам убачыць, наколькі падобныя паміж сабою славянская і лацінаамерыканская душа, якія насамрэч па сваёй сутнасці вельмі блізкія.

Р.Э. МАНТОЯ: — У вас вельмі холадна (смяецца). Мы ад'язджалі, калі ў нас сталая гарачыня +30 градусаў, а ў вас каля мінус 20. Розніца амаль у 50 градусаў! Мы прыехалі ў краіну, якая мае вельмі багатую культуру, вельмі багаты гістарычны вопыт — прынамсі, такой мы убачылі Беларусь за гэтыя некалькі дзён. Славянская Еўропа — для венесуэльцаў гэта вялізныя тэрыторыі, якія нам яшчэ даўдзецца адкрыць.

Кожны з нас, калі шукае інфармацыю пра новую краіну, знаходзіць яе ярка ў літаратуры той краіны. Гэта — найлепшы сродак аддчыць людзей і зразумець іх свет, якім бы далёкім ён ні быў. Такім чынам мы можам вывучаць нават тыя народы, якіх ўжо не існуюць або якія знаходзяцца на другім канцы свету.

— Як вы плануеце выкарыстаць тыя веды пра Беларусь, якімі вы ўзбагаціліся падчас візіту ў нашу краіну? **Л.Б. ГАРСІЯ:** — Доктар Мантоя нам прапаноўвае перакласці творы беларускіх аўтараў на іспанскую мову, каб венесуэльскія маглі больш падрабозна пазнаёміцца з беларускай літаратурай, а творы венесуэльскіх аўтараў — на беларускую і рускую мовы.

Р.Э. МАНТОЯ: — Прапаноўвае аб абмене літаратурнымі здымкамі я абавязкова ўяўна на разгляд падчас чарговага пасяджэння Міністэрства культуры Венесуэлы.

СТАСУНКІ БУДУЦЬ ПРАЦЯГВАЦА

Саюз пісьменнікаў Беларусі выступае з прапаноў больш актыўнага перакладу твораў венесуэльскіх літаратараў на рускую мову

У суботу ў Саюзе пісьменнікаў Беларусі прайшоў «круглы стол» з удзелам замежных гасцей з Венесуэлы і Палесціны, а таксама **Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла Баліварыянскай Рэспублікі Венесуэлы Амерыка Дзіаса Нуньеса і Надзвычайнага і Паўнамоцнага Пасла Дзяржавы Венесуэлы ў Рэспубліцы Беларусь доктара Халеда Арыкаці**. Адным з галоўных пытанняў, вынесеныя на пасяджэнне «круглага стала», стала абмеркаванне ролі пісьменнікаў і літаратуры ва ўмацаванні адносін паміж дзяржавамі.

На пачатку сустрэчы старшыня Саюза пісьменнікаў Беларусі Мікалай Чаргінец пазнаёміў гасцей са структурай СПБ і распаўваў пра яго дзейнасць.

— Беларусь ведаюць і стараюцца ведаць літаратуру Лацінскай Амерыкі, — зазначыў старшыня СПБ. — Пакуль гэтыя вяды носяць у асноўным энцыклапедычны характар, але я спадзяюся, што дзякуючы двухбаковым кантактам паміж нашымі літаратарамі гэтыя веды папоўняцца. Эканамічныя адносіны паміж Беларуссю і Венесуэлай развіваюцца ндрэнна, таму, мяркую, наступіў час і для літаратуры. Настаў час інтэлектуалаў! — і разам мы маглі супрацьпаставіць глабалізацыі агрэсіі глабалізацыю слова.

— Венесуэла для Беларусі — дзверы ў краіны Лацінскай Амерыкі, — дадае пасол Амерыка Дзіас Нуньес. — Адным з нашых першых крокаў стала стварэнне ў Беларусі культурнага цэнтра. Ён быў створаны для таго, каб беларускі народ змог пазнаёміцца з традыцыямі Венесуэлы і па-дэдухунацца. Калі народы не пазнаёміцца бліжэй, то нам будзе дастаткова цяжка працаваць разам у якімсьці салідарным руху. Што да нашага ўдзелу ў выстаўцы-кірмашу, то мы разглядаем яго як яшчэ адзін крок да збліжэння паміж нашымі народамі.

Кніга ў Венесуэле перастала быць аб'ектам за грошы — часта кнігі там проста дораць. Паводле слоў намесніка начальніка аддзела ведамасных камунікацый Цэнтральнага банка Венесуэлы, доктара Рафалыс КУСАЦІ, штогод у Венесуэле праходзіць міжнародны кніжны кірмаш, а таксама фестываль пазізі.

— Прайшло ўжо каля трох гадоў, як ЮНЕСКА аб'явіла Венесуэлу краінай, свабоднай ад неспіс-меннасці. У адкаўных мэтах толькі наядна было раздзелена бесплатна 12 млн кніг. Я спадзяюся, што падчас наступнага фестывальнага пазізі там будзе прысутнічаць і прадставіць беларускага пісьменнікага кола.

У бліжэйшых планах — пераклады мастацкіх твораў

Паводле слоў Пасла Баліварыянскай Рэспублікі Венесуэлы ў Беларусі Амерыка Дзіаса Нуньеса, у дар беларускаму саюзу пісьменнікаў будзе перададзена некалькі экзэмпляраў кніг (некаторыя на іспанскай мове, некаторыя на рускай), якія былі выстаўлены на кніжнай выстаўцы-кірмашу.

Засядаючы, што ў Венесуэле існуе шмат кніг, выданне якіх у Беларусі маглі б быць цікавымі.

— Усе яны на іспанскай мове, таму ёсць неабходнасць у іх перакладзе, — удакладняе пасол. — Мы падтрымем падборку кніг венесуэльскіх аўтараў — проза, паэзія, эсэістыка — і перададзім іх.

гэта ў дар Саюзу пісьменнікаў Беларусі. І калі пісьменнікі зацікаўляцца, то змогуць пачаць пераклад гэтых кніг. Без усякай змагогі я абяцаю, што да рэалізацыі агучаных сумесных планаў мы прыступім ужо неўзабаве.

Што датычыць перадачы беларускіх кніг у Венесуэлу, то гэты праект, паводле слоў старшыні Мінскага гарадскога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі і пісьменніка Міхаіла ПАЗНЯКОВА, таксама будзе ў хуткім часе рэалізаваны.

— Безумоўна, у нас ёсць што прапанаваць для перакладу на іспанскую мову для Венесуэлы і ўвогуле для краін лацінаамерыканскага рэгіёна. Найперш гэта наша класіка, проза, сучасная літаратура, а таксама лепшае са створанага ў дзіцячай літаратуры. Краіна прываблівае не толькі прыродай, але і літаратурай. Я спадзяюся, што творчыя сустрэчы будуць працягвацца і падчас пазізі нашых калег у Венесуэле. Сённяшняя сустрэча — пачатак плённага супрацоўніцтва, якое будзе пашырацца і паглыбляцца.

Ілья ЛАПАТО.

ІМГЕННІ КАХАННЯ І МАГІЯ ЛЮБОВІ

Каб любіць Беларусь... трэба ўслухацца ў яе голас

Чым бліжэй да вясны, тым больш хочацца гаварыць пра паўці. І спяваць пра іх. Спяваць пра паўці 14 лютага будзе ў Нацыянальным акадэмічным Вялікім тэатры оперы і балета. Ды што там спяваць? — нават танцаваць пра іх тут умеюць: колькі цудоўных балетавых прывесана каханню, якое можа ўзняць чалавека да аблакаў, натхніць на добрыя ўчынкi і даць сілы пераадолець любыя выпрабаванні!

Голас каханья — гэта голас душы, якая прагне паўці глыбокага і ўсвядомленага. Паўціца, якая насычаецца любоўю — той, што дадзена чалавеку з Вышнім. Таму не трэба дзіўніцца, што канцэрт, які нібыта пра каханне, услаўляе наогул любую чалавечую ва ўсіх яе праявах. У тым ліку любоў да радзімы: гэта так па-беларуску.

У нас радзіма — як каханая жанчына. Радасць і пакуты з ёй прайсці — значыць стаць

разумнейшым, загартаваным, высакародным і здольным да ахвярнасці дзеля сваёй выбараніцы. Сувязь з ёй настолькі глыбока пранікла ў душу, што нават калі вырашчэць ад яе пазбаўціца, то нічога не атрымаецца: яна пусціла парасткі ва ўсе клеткі жывой істоты і ўсё роўна будзе ўплываць на святаўспрыманне. І нікуды ад яе не падзенешся: гэтая любоў фатальная. І разумеш, што назаўсёды з ёй, дзе ё ёні апынуцца: яна ўсё роўна будзе жыць у сэрцы... Нездарма, відаць, узнікла назва сёлётнай культурнай акцыі, якая ярм старт у Вялікім тэатры — «Беларусь у маім сэрцы».

Напэўна, невыпадкова адкрыццё рэспубліканскай культурнай акцыі прымеркавалі менавіта да 14 лютага, дня, які ў нас ужо стаў сімвалам моцных паўціцаў. Такі канцэрт — прысвечаны светлым паўціцам каханья і любові — у Вялікім тэатры адбудзецца ўпершыню. Аўтар ідэі і рэжы-

сёр Галіна Галкоўская вырашыла нагадаць тыя часы, калі мужчына быў сапраднім рыцарам і ў імя сваёй каханай здзяйсняў высакародныя ўчынкi і нават быў гатовы ахвяраваць жыццём. Таму ў аснове канцэрта — тэма сапёрніцтва спевакоў і танцоўраў — змя славянскага дама. Два аддзяленні звязаныя скразным дзеяннем. Але ў першым — асобныя арый і балетныя нумары, а ў другім аддзяленні канцэрт глядач убачыць фрагменты з оперы Пуччыні «Турандот». Але дзеянне пераносіцца ў палац беларускай кніжнасці... оперу «Турандот» па-беларуску дадду магчымасць увяліць заслужана арыстка Беларусі Тамара Гляголева, народны арыст Беларусі Сяргей Франкоўскі, Алена Бундзельва, Міхаіл Пузанав, Аляксандр Дрынькоў. Але ў гэты вечар можна будзе пабачыць на сцэне адначасова зорак як беларускай оперы, так і балета, напрыклад, народных арыстаў Ігара Артаманава, заслужаных арыстак Вольгу Гайко, Людмілу Кудраўцаву і іншых...

Ларыса ЦІМОШЫК.

Грамадска-культурная акцыя «Беларусь у маім сэрцы»

сёр Галіна Галкоўская вырашыла нагадаць тыя часы, калі мужчына быў сапраднім рыцарам і ў імя сваёй каханай здзяйсняў высакародныя ўчынкi і нават быў гатовы ахвяраваць жыццём. Таму ў аснове канцэрта — тэма сапёрніцтва спевакоў і танцоўраў — змя славянскага дама. Два аддзяленні звязаныя скразным дзеяннем. Але ў першым — асобныя арый і балетныя нумары, а ў другім аддзяленні канцэрт глядач убачыць фрагменты з оперы Пуччыні «Турандот». Але дзеянне пераносіцца ў палац беларускай кніжнасці... оперу «Турандот» па-беларуску дадду магчымасць увяліць заслужана арыстка Беларусі Тамара Гляголева, народны арыст Беларусі Сяргей Франкоўскі, Алена Бундзельва, Міхаіл Пузанав, Аляксандр Дрынькоў. Але ў гэты вечар можна будзе пабачыць на сцэне адначасова зорак як беларускай оперы, так і балета, напрыклад, народных арыстаў Ігара Артаманава, заслужаных арыстак Вольгу Гайко, Людмілу Кудраўцаву і іншых...

БЕЛМЕТАЛЛ

Первый и основной поставщик металлопроката

Оптовая и розничная торговля металлопрокатом, метизной продукцией и строительными материалами

- ТРУБЫ вгп, эл/св, проф, х/д, г/д, нержавеющей
- ЛИСТ г/к, х/к, оцинкованный
- АРМАТУРА кл АІ, А ІІІ, А500С
- БАЛКА
- ШВЕЛЛЕР
- УГОЛОК
- КРУГ
- ШЕСТИГРАННИК
- КВАДРАТ
- ПОЛОСА
- ПРОВОЛОКА
- КАНАТЫ
- ЭЛЕКТРОДЫ СВАРОЧНЫЕ

Тел./факс в г. Минск 299-47-26, 346-22-06 (8-0225) 43-26-10 моб. 8 044 7727125

Тел./факс в г. Бобруйск (8-0152) 56-07-85 моб. 8 044 7727113

Тел./факс в г. Орша (8-0216) 21-84-18, 21-83-38 моб. 8 029 1545949

Ожидание услуги (017) 344-56-12 (017) 347-87-82

• Разметка, правка и резка бухтовой арматуры

• Рубка, гибка, резка металлопроката в размер

• Изготовление металлоконструкций по чертежам заказчиков

220075 | Минск | ул. Партизанов, 174 | 8-017 | E-mail: belmetall@mail.by | www.belmetall.com

Минский районный исполнительный комитет 23 февраля 2012 г. повторно проводит открытый аукцион по продаже земельных участков в частную собственность граждан Республики Беларусь в Минском районе

№ лота	Адрес земельного участка	Кадастровый номер	Площадь земельного участка	Целевое назначение	Расходы по подготовке документа (рублей)	Начальная цена земельного участка (рублей)	Задаток (рублей)
1	Мачулищинский с/с, д. Мачулищи, участок № 2	623675202001000275	0,1638 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	1 324 242	118 000 000	23 600 000
2	Шомыслицкий с/с, д. Городище, участок № 15	623688001601000485	0,1463 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	1 495 020	77 000 000	15 400 000
3	Шомыслицкий с/с, д. Городище, участок № 79	623688001601000477	0,1613 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	1 495 020	84 000 000	16 800 000
4	Шомыслицкий с/с, д. Городище, участок № 102	623688001601000488	0,1606 га	Для строительства и обслуживания жилого дома	1 495 020	84 000 000	16 800 000

Аукцион состоится по адресу: г. Минск, ул. Ольшевского, д. 8. Дата проведения: **23.02.2012 г. в 9.45.** Заявления на участие и необходимые документы принимаются с 8.00 до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Ольшевского, д. 8, к. 416. Окончание приема заявлений и документов: **17.02.2012 г. в 17.00.** Контактный телефон: 204 11 62.

Задаток за участие в аукционе на Лот 1 перечисляется на расчетный счет № 3641621080042 ГУ МФ РБ по Минской области, филиал № 614 ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Минск, ул. Червякова, 2, код 520, УНП 600452694, код платежа — 04901.

На Лоты 2—4 перечисляется на расчетный счет № 3600621180202 ГУ МФ РБ по Минской области, филиал № 614 ОАО «АСБ Беларусбанк», г. Минск, ул. Червякова, 2, код 520, УНП 600052373, код платежа — 04901.

Участие в аукционе допускаются физические лица, подавшие в комиссию в указанные сроки соответствующее заявление с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанные в объявлении расчетный счет задаток (задатки) в размере, порядке и сроки, определенные в извещении.

Граждане, желающие участвовать в аукционе в отношении нескольких земельных участков, вносят задатки в размере, установленном для каждого из этих земельных участков.

Документы, необходимые для участия в аукционе:

1. Заявление на участие в аукционе с указанием кадастровых номеров и адресов земельных участков.
2. Документ, подтверждающий внесение суммы задатка (задатков) на текущий (расчетный) счет с отметкой банка.
3. Гражданством — копия документа, содержащего его идентификационные сведения, без нотариального засвидетельствования (ксерокопия паспорта);
- 3.1. Представителем гражданина — нотариально удостоверенная доверенность.

При подаче документов на участие в аукционе граждане Республики Беларусь предъявляют паспорт гражданина Республики Беларусь, а представители граждан — документ, удостоверяющий личность.

Все желающие могут ознакомиться с документацией и земельными участками в соответствующем сельсопколке.

Аукцион признается несостоявшимся в случаях, если: ни один из участников аукциона в соответствии с решением комиссии не был признан победителем; заявление об участии в аукционе подано менее чем двумя участниками аукциона (в этом случае земельный участок предоставляется в частную собственность единственному участнику несостоявшегося аукциона, при его согласии, с внесением платы за земельный участок в размере начальной цены предмета аукциона, увеличенной на 5 процентов).

Внесение платы за предмет аукциона и возмещение затрат на организацию и проведение аукциона, в том числе расходов, связанных с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения, осуществляются в установленном порядке победителем аукциона в течение 10 рабочих дней со дня утверждения в установленном порядке протокола о результатах аукциона.

Местный исполнительный комитет не позднее 2 рабочих дней после внесения победителем аукциона платы за предмет аукциона, возмещения затрат на организацию и проведение аукциона, в том числе расходов, связанных с изготовлением и предоставлением участникам аукциона документации, необходимой для его проведения, и выполнения условий, предусмотренных в решении об изъятии земельного участка для проведения аукциона и предоставлении победителю аукциона либо единственному участнику несостоявшегося аукциона, выдает ему копию протокола о результатах аукциона.

Ларыса ЦІМОШЫК.

Былі ж у лёсе самога Міхаіла Стральцова і мэзрзла бульба, і драўляная ручка ад гранаты, якой галодныя дзеці забілі чужую курчыцу, была, на халь, і маўлівае станцыя «Адгуканск».

Творцы маіго пакалення на памяць ведалі сярэюскі шарж на Міхаіла Стральцова, надрукаваны нека ў адным з чарговых выпускаў «Дня пазізі»:

Стральцаў за Гімера сем гарадоў, тры секцыі — за Міхаіла Стральцова: празаік-Стральцоў, паэт-Стральцоў, Крытык-Стральцоў...

За кім праўда? За вачасцой слова!

Тая даўняя спрэчка «трох секцыяў» скончылася на карысць сапраўднага шматграннага таленту, і праўда засталася адна — праўда за вачасцой Слова. Слова Міхаіла Стральцова.

Анатоль КРЭЙДЗІЧ, старшыня Брэсцкага абласнага аддзялення СПБ:

— У Міхаіла Стральцова мне было чаму павучыцца на самым пачатку ўласнай літаратурнай дзейнасці, ёсць чаму павучыцца і цяпер. На халь, вельмі рэдка выпадае магчымасць асвяжыць у памяці тое з працягнанага, да чаго карціць вярнуцца. Але ёсць у пісьменніка апаўданае, якое, нягледзячы ні на што, не выпускае з палону. Хоць не скажаў бы, што яно, скажам, вызначальнае ў яго творчасці альбо самае моцнае. Тым не менш, нечым яго вельмі сучаснае з маімі ўласнымі літаратурнымі летеннямі. Гэта апаўданае — «Перад дарогай». Дарчы, бессюзнае, чым мяне і падкупіла, бо ў мастацтве больш за ўсё любоў стыхію. Пра што гэты аповед? У ім тры гараджан-грыбнікоў чакаюць, калі скончыцца дождж, каб вярнуцца ў горад. Пакуль яны гамоняць, думлівы чытач мае магчымасць ацаніць кожнага з суразмоўцаў, звернуць сказанае ім з уласнымі думкамі, перажываннямі. Што важна: дыялог вельмі просты, прыземлены, але які розныя святадучуваны суразмоўцаў! Сямён Захаравіч, напрыклад, разважае, як ён навучыўся ў цяжкіх абставінах ладна жыць з жоанка: «...навучыўся трымацца наводдаль ад той мяжы, за якую каса, як кажуць, звычайна находзіцца на камень». Усё часцей унутрана ён вяртаецца ў сваю ваенную маладосць. Паралельна і яго жонка ўспамінае цяжкі час ваіны ды свой горкі вопыт гараджанкі, змушанай, каб уратаваць дзяцей, стаць сялянкаю і спраўляцца з нязвычайнай і цяжкаю працай, пакуль яе муж быў на фронце...

Адметна, што ў празе Стральцова, і ў гэтым апаўданаім асабліва, гучыць паэзія. Ён — паэт. Паэты, які практыкаваўся ў прозе.

Не выпала мне з ім сустрацца, але буду і буду паўтараць: «Калі маўчыць душа, гібе розум наш». І гэтым лунчы з майстрам.

Міхаіл МУШЫНСКІ, член-карэспандант Нацыянальнай акадэміі навуц Беларусі, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі імя Якуба Коласа:

— У мяне вельмі паважлівае стаўленне да Міхаіла Стральцова як да чалавека, пісьменніка, даследчыка творчасці Багдановіча, Гарэцкага. Як мастак ён мне вельмі падабаецца сваім уменнем пранікнёна ў псіхалогію свайго героя, тонкам адчуваннем мастацкага слова. Калі чытаеш Стральцова, то ёсць адчуванне, што прысутнічаеш пры гэтых падзеях. Стварэнне эфекту прысутнасці — гэта прыкмета вялікага майстэрства. Яно ідзе ад таленту глыбокага разумення чалавека. Ён не стараўся абысці вострыя вулты, пісаў так, як было насамрэч, бо жыццё супярэчлівае, складанае, з канфліктамі... Міхаіла Стральцоў — мой зямляк. У нас з ім заўсёды было адчуванне зямляцтва. Ён быў прыветлівым чалавекам, шыра распытваў, як справы.

Вольга ЧАЙКОўСКАЯ.

У ВЕКУ НАСТУПНЫМ ПАЧУЕЦА»

Ён мог бы сёння быць сярод нас. Міхася Стральцова было б толькі 75 — узрост філасофскага асэнсавання жыцця, а таксама таго, што табой у ім зроблена. Між тым два дзесяцігоддзі Міхася Лявонавіча няма з намі: пайшоў, пакінуўшы нам літаратурную спадчыну — небагату па колькасці кніжак і публікацый, але яркую і адметную, якая робіць яго асобу заўважнай, любімай. Бо значнаць паэта, пісьменніка — не ў золаце вокладак тоўстых фаліантаў, а ў ціхім зьяніці слова, думкі, вобраза. У тонкім псіхалагізме стральцоваўскага твора, у свежай акаварэнасці яго верша і прозы, у жывасці, сапраўднасці намаляваных словам карцінак, якія, здаецца, дыхаюць, пахнуць... Вядомы пісьменнік Віктар Карамзаў, якому пашчасціла сябраваць з Міхасём Лявонавічам, напісаў трыпціх «Тры эсы пра Стральцова». Эсэ напісаныя ў розны час, але на адным дыханні. Памеры газетнай плошчы даюць магчымасць надрукаваць толькі адно з іх, апошняе — «Мой голас... у веку наступным пачуецца» (прапрочыя радкі, сведкамі чаго сталі і мы!) З двух астатніх эсэ прапануюцца невялікія выняткі, якія даюць магчымасць зразумець погляд Міхася Стральцова (а таксама і аўтара эсэ) на творчасць, на пісьменніцкае прызнанне.

Міхася Стральцова ў родных Бярозах на родным балашку пад Сычынам — светлы акорд нашага з ім лета 1985 года.

Тады, пакінуўшы на беразе Сож пад Чэрыкавам маю Лімень, мы ехалі ў ягоны Сычын. Калі пад'язджалі да вёскі, ён папрасіў спыніць машыну. Вышлішлі з яе каля бяроз. Ён стаў, усміхаючыся, абхватуўшы іх, як сястрычак, за бялічкі ў сонечнай чысціні ствалы, светлы і сам у белаі сарочцы пад галыштукам, сонечны і я проста не мог не схпаціцца за фотаапарат. Цяпер гляджу на фотаздымак і бачу тую дарожу ў Сычын, тая бярозка, той ясны летні дзень, нічым як быццам не азмрочаны, але яшчэ, зусім нечакана, шукшынскага Ягора Пракудзіна, які ён абдымае родняй бярозкі перад смерцю, яе блізкасці не прадчуваючы. Навошта, які быццам, мне тут той Ягор? Я ведаю, навошта, бо з болем адчуваю лёсавы і псхалагічны збег шукшынскага кінакадра з фотаздымкама. Ну, вядома, пачуці Стральцова на здымку, у той наш дзень, былі свае, у ім не было кіношнай лірыкі і драмы, была цяжка, вельмі сціплага, да вусцінасці непаказаная засяроджанасць на шымыльва сваім, размова з родным, вышэй — з радзімай, быццам слёў, душой і сэрцам, са злыя, якую я неаднойчы бачыў у ягоным воку. Блізкая бды мы тады не адчувалі. Ён перайшоў на другі бок дарогі — зноў я шчоўкучу фотаапаратам, зноў я бачу, ужо іншых, здзіўлены ты, што Міхася і тут ззяў той самай радасцю. Звычайна яго ўсмешка была нядрюга, яе заўсёды пільнавала драбінка горчачы, падсерагаўна цень смутку — таму, магчыма, што пастаянна пра штоўкі думаў, а ў думках усяго хапала, асветляў і змроку.

За дарогаю, за бярозамі, даспявала жыта, за ім прывідарожным спалавельным штурмам сталі зялёныя кусты аленічкі, далей быў лог, за логам уроскі дзі — сьчыньскія хаты, хлявы, палы.

Той дзень, тую дарожу ў Сычын, тая бярозка, жыта я ўжо ўспамінаў у першым сваім эсе пра Стральцова. Вось — зноў. Бо кожны ўспамін выводзіць на нейкія яшчэ малюнкi, дэталі, глыбіні роздуму. І ўсё з гадамі, кожная драбніца, падаецца значным.

Міхася зайшоў у жыта і, цярпячы ў руках каласок, задумліва глядзеў на вёску, можа — і на сваю хату, потым павярнуўся тварам да мяне, і гэты ўжо быў іншы твар — гагасла-шэры, змрочны, быццам там, за жытам, дзе шукаў сваё, знайшоў чужое. Альбо, заўважыўшы сваю страху, злавіў і нейкі ўспамін пад ёю? Ці нашы ўспаміны роднага заўсёды светлячы? Гэта было так звыкла для яго: з жыццёвае кудзелі высьмыкаць нічэ ўспаміны. Хіба не з гэтае, з-пад роднае страхі, кудзелі і радкі: «... ён бачыў сябе жудліва-светлай саломінкай, вытыркнутой са страхі, — яна трымцела, грала, смуткавала і гарзіла разам з ветрам; вецер шкуматаў яе, але ўсё адно любіў, і яна любіла яго, і бялася, і не бялася ягонай моцы».

Калі апоўвесьць «Адзін лапаць, адзін чунь» была надрукавана ў часопісе «Маладосць» і мы, сябры, чыталі з захапленнем, не проста зразумеўшы, але адразу палюбіўшы Іванку, ягонымі вачыма і ягоным сэрцайкама бачачы і перажываючы сваё, кожны сваё, ваеннае ды пасляваеннае маленства, тады ўсе ўбачылі ў Іванку самога Міхася, а наша да яго прыхільнасць і любоў прыраслі яшчэ і любоўю да Іванкі. І нават тая жаўтліва-светлая саломінка, вытырнутая са страхі на вецер, каб ён яе шкуматаў то гарзілава, то балоуча, зрабілася ў май вачы і сэрцы вобразам самога Стральцова.

Так, ён і да скону быў той саломінкаю на вятрах, яшчэ адтуль, ад баць-

насці ў сваім жыцці. Любіў з добрай кнігай у адной руцэ і цыгарэткаю ў другой сядзець у чыстым пакоі на канале альбо ў мяккім крэсле, чытаць, спыняючыся на прыгожым слове, і лашчыць на калене вострую мордачку сваёй любімай Ліскі, сабакі. Усміхаўся ёй і прачытанаму радку. Хоць усмешка ў яго на твары была часцей з гарчынкаю, схаванай у душы глыбока, там, дзе душа разубялена дэманам. Больш, з большай ахвотай усміхаўся Лісцы, нібы малюнку з жывой пісьмі маленства на беразе Галубы. Дык вось — кнігі. Стральцоў яго, утульны, непрымушовае ўзаемаадносінах з людзьмі, абставінамі, душою, дэмакратычным, любіў, у ім адначыўся. Але тады ці не занадта жорсткім, які ахвярнасць, выглядае яго пастаяннае разубранне свайго побыту? Ці не спрачалася ў душы адно з другім? Не. Тут, як у яго ўсёды і заўсёды, усё арганічнае, сваё. Гэтакім шляхам ён ратаваў сваю лодку пазізі і ў ёй — таго самога вепрука. Пайшоў на іншую пльыбіно жыцця. Адтуль, з новай пльыбі, падаваў сігналы бды і ратунку былым сябрам: «Калі душа маўчыць, пбее розум наш...» Але тая, яшчэ яндаўна свае, яго не чулі. Душы тлусцелі, пачуці не аджукаліся, вусны нагаворвалі новыя ды новыя томкі, ішло спаборніцтва — хто выдасць больш, томкі не лепшы, а таўсёцтва. Ён зноў папарэджваў: «Але ж... Але ж смяротныя і мы. Пёнсінерам па Інарфкштрасе пацягнеш за сабою ўсе свае тамы...» Не чулі. Тамы сыходзілі з канвеера адзін за адным — усё было маля. Ён ужо казаў з іроніяй: «Спяраша на рукі кудай, паспя ўжо твары...» Яны яму не даравалі гэтага, і ўжо яго кніжкі не з'яўляліся на свет, выляталі з выдавецкага планаў, бо тая сябры былі ўжо пры пасадках ва ўсіх часопісах і выдавецтвах. Толькі аднойчы задумаў сабраць напісане ў двухтомнік, і ён ужо стаў у выдавецкім плане, але ў самы апошні момант знік з яго...

Стральцоў прыгожы побыт любіў, любіў яго ўтульнасць і чысціню, любіў прыгожыя рэчы, чыстую вопратку, разумна-прыгожыя твары, разумна-прыгожыя думкі і словы, якія ўзвышалі і літаратуру, і побыт, сам узвышаўся духам, святлеў настроем ад іх прысут-

твыябыр, радасці і смутак паэта: *Впрасіўшы верш — не верш,*

а два радкі: Абломак лодкі ўсплыў са дна ракі, І кружыць вір счарнелую траву, З абломак лодкі к берагу плыву, Прачнуўся... Дзень трывогаю

прапах,

І два радкі гаркотай на губах.

Ад рэчкі маленства на той час заставалася канава, зялёная лагына паміж пажоўкла-бурых берагоў, грудок лам'я на былым дне ды ламіны, можа, ад былой лодкі на былым беразе.

Гаркоту страты паэт адчуваў усё жыццём.

За вярчэраю ў Сычыне мы не заздзеліся. Я ведаў, што Міхас шмат гадоў не быў у вёсцы, у роднай хаце, даўно не бачыўся з бацькамі і маці, ды і заехалі на адну ноч, каб ужо назаўтра раінай развітацца, і я пакінуў Міхася з бацькамі. Загнаў машыну ў двор, раскінуў у ёй спальны мех і ўлеґся.

Распагодзілася, узшышо месік, выбілінулі ў высокім небе зоркі, ноч настраілася цяка, светлая. Доўга свяціліся вокны ў хаце, і так да душы было ляжаць з адчуваннем, што свет ва ўсе бакі адкрыты насцёж, што ляжыш паміж агнёў у вокнах і агнёў у небе, са свайго зашчытку ды прыемку насцё шырозы абсг і ў ім — вёску Стральцова, матэрыяльную і духоўную планету яго ваньі, яго душы, яго памяці, яго пазізі і прозы.

Запомнілася і раіцца.

Прачнуўся я ад гоману гусей. Вялізны белья птакі сабраліся ў чараду пасярод двара і, павыцягваючы ў мой бок доўгія шы, хутэй абурана, чым міра-згодна, гагакалі і шыпелі, абмяркоўваючы, напэўна, маю нечаканую прысутнасць на іх двары. Я вылез з машыны. Тут і Міхас на ганак выйшаў:

— З кім гамоніш?

Паперадзе чарады стаў самы вялізны, смелы і дзіўна блы, чысты, аж ззяў, гусак, пагакуў басам, грамчыў за ўсіх астатніх, выкаціўшы шырокія грудзі, надзьмуўшы таўстую шыю.

— Ды вось, — кажу, — паслухай і ты Шаляпіна.

Міхас рагатаў, аж цыгарэтка вывалілася з рукі пад ногі.

— Ну так, Шаляпін. Бацькаў любімы бас.

Паснедаўшы, загаварылі пра ад'езд. Прышоў сусед, з якім Лявон Клімавіч збіраўся зноў ісці ў лес да сваіх дароў. Усе выйшлі ў двор і тут яшчэ рас сфатаграфаваўся, як той казаў, на памяць. Лявон Клімавіч прысеў на ганку з сярамай на плячы, з імі побач — сусед, Марыя Клімавіч — побач з сынам ля плота, на якім сохлі гарлчкі, слоікі, вёдры. Сумна было развітацца маці ды бацьку з сынам, які сыну з маці і бацькам, з роднаю хатай, прадчуваючы, што гэта — апошня сустрэча, аб чым Міхас казаў мне па дарозе: прызнаваў ў змрочных прадчуваннях. Праз два гады я гэта ўспомніў і жахнуўся — як чула яго сэрца!

Сэрца Стральцова: два пачуці — пачатку і канца — у ім вельмі моцныя,

абвостраныя, што асабліва выявілася ў мастацкай прозе, найвыразней у творах, якія Алякс Адамовіч назваў хрэстаматыйнымі не толькі ў часе, калі напісаныя, але і для стагоддзя наступнага: «На чацвёртым годзе вайны», «Адзін лапаць, адзін чунь», «Смаленне вепрука», Эмацыянальная памяць маленства ў іх выключна. Здыўляе багацце найтанчэйшых нюансаў у пачуццях хлапчука, хоць і Іванкі, іх глыбіня, дакладнасць, натуральнасць выхадаў да высокіх адчуванняў добра і зла, жыцця і смерці, зямно і нябеснага. Адкуль яны ў малаго? Ад мудрасці самой прыроды, інтуіцыі, не прыбітай хлуснёю, — ёй Стральцоў даярае ва ўсім і таму пастаянна думае пра сябе-малага, настойліва шукае з ім сустрэчы і размовы.

Хачу я з тым, з маленства,

хлапчуком,

Свае гады ў дарозе пераняўшы,

Спаткацца.

.....

Саграцца б толькі з ім.

Жаданне не аднаго імгнення, не аднаго верша. Гэты матыў скразны праз усю творчасць. Ён моцна гучыць і ў апоўвесьці. «Ты пазнаеш мяне?» — спытаў чалавек ў Іванкі, трымаючы шапку ў руцэ і трохі павярнуўшы ўбок галаву, як бы прыслухваючыся да нечага. «Дзядзечка, я не ведаю вас», — ледзь не заплакаў Іванка. «Не траба мне гаварыць — дзядзечка, — сказаў чалавек. — Я — гэта ты, Іванка. Толькі я дарослы, а ты малы».

Сон? Так, сасніў Іванка. Але гэтым сну пісьменнік надае вялікі, не толькі для сабе, сэнс, адвёўшы яму не адну старонку надзвычай лаканайчэй прозы. Святаю чысцінёй Іванкі, шырэй — маленства, ён правярае і судзіць усё і ўсіх, сябе і тое, што напісаў, кожнае сваё слова і ці. Ці шмат хто вытрымае гэтакі суд? Стральцоў вытрымлівае. «Ні ў чым, ні ў чым ён тут не вянатаў», — высакордадна ўздышае свайго судзію і з палегкаў, з поўным на гэта правам прызнаецца: «І я яму ніколічкі не вінен». Ці шмат хто гэтак яшчэ скажа?

Па дарозе з Сычына, не даехаўшы да Чэрыкава, мы спыніліся на скрыжаванні асфальтоўкі з лесавой пясчаніцай, накатанай лесавозамі дарогай. Налева яна, лесавая, вяла ў Лімень, адкуль выязджаў сябе ў Сычын, але цяпер звярнуў направа і неўзабаве падохваў да брамы. Я выйшаў з машыны, адчынў брану. За ёй узвышаліся старыя яліны, пад імі, на ўзгорку, стаў дамок, за дамком праз аленічкі блішчэў крынічка чысты ручай, стаў стажок сена. У агароджы, яка замыкала гектараў дзесяць рознанароднага, пераважна ліставога, лесу, жылі алені, а хатка была прытулкам валер'ныя гераў, хоць называлася дамком палюнічых. Мне гэта быў свой дамок, тут я жыў, бывала, ішоў і падоўгу, тут пісаў сваю «Пушчу» ды і не толькі гэты раман, адзюль вядзядж з егерамі палваца на дрэво, вайкоў, ооды вяртаўся з палываньня, а Міхасо хатка была навіною.

Цяпер у ёй нікога не аказалася, але ключ ад замка ляжаў у вядомай ды шычыліне, і мы яе адчынілі. Сцежкай спустыліся да рачулі, абшлі кармушкі для аленяў, стажкі, хлявы, вярнуліся, селі за вялізны, на добрую каманду палюнічых стол пад ялінамі. Міхасо спадбаліся і стол, і над ім яліны. Я прынёс вядро халоднай, з крыніцы, вады, пілі ваду, а тут і егер — Пятрок Арафеў. З хаткі ён вынес вялізную каструлю са смажанай дзічынкаю, паўпільшкі сіухі. Сказаў, што быў на возеры, узяў качку — ужо не худая, не сорамна гэсцей пачаставаць. Міхас ад сіухі адмовіўся, разлілі на дваіх з Пятрокам. Калі з размовай ён дзанаўся, хто перад ім са мною побач, падняў каструлю са смажанкаю, выхпаў з-пад яе кніжку, на якой каструля стаяла, паклаў на стол перад Міхасём. Кніга аказалася Міхасёва, апа-вяданні ў перакладзе на рускую мову, — «Двое в лесу». Міхася глянуў на мяне, я на яго. Крыку я разбуўшы, баючыся, што гэтакім прызначнем кнігі, замест падстаўкі пад гараную каструлю, Міхас будзе абураны, але ён спакойна ўзяў кнігу ў рукі, адгарнуў вокладку, за ёю знайшоў і аспірожна паклаў сабе на далонь шыгалінку, старонку адгарнуў, другую, знайшоў паміж старонак бязрозовую галінку, з засохлымі пупышкамі, пагартаў кнігу далей, усміхнуўся засохлым у ёй камарыкам і крыўцам матылька, знайшоў яшчэ кветачкі, лісцікі, усё гэтае багацце пакінуўшы паміж старонак, склаў кнігу, перавярнуў яе ўгору апошняй вокладкай, падзівіўся на словы тлущу ад каструлі, меншэйя — ад конады, шклянчак ды кубкаў, чывронья — ад віна. І тут яго з дзіўляюч яшчэ раз і ўзрадаваўся: сібра быў і захапленні — высленула з усіх берагоў:

— Ну, Пятрок Кірылавіч, дзякуй вам за гэтыя лясныя аўтографы. Ну дагадзілі вы мне! Ну парадавалі! Яшчэ я ні ў кога не бачыў гэтакіх аўтографуў. Га, у каго яшчэ? Ну, хто пахваліцца?

Міхася кідваў позіркі то на мяне, то на егера, і па яго вачах я бачыў, што кажа ён шчыра, але Пятрок пачаў апраўдвацца:

— Ты паглядзі на першую вокладку, чыстая? Адна толькі пятачка ад віна, пляшка стаяла. А што ад скаварадаў, чыгуноў, дык яны ўсе на апошняй вокладцы, дзе твайго — ні слова. Сам ведаеш, як гэта бывае, калі голай рукою выхпаіш з агню пасудзіну. Сунеш пад яе тое, што пад рукою, а пад рукою ў нас што? Твая кніга. Лесечка, абласны доктар, тут палаяваў і чытаў, на ноч клаў пад падушку. Як адязджаў, нам пакінуў: чытайце.

Стральцоў стаміўся рагатаць — хіжэй.

— Ну кніжачка, ну кабета! Пабыла і пад чыгунамі, і пад патэльнямі, пад пляшкачкамі. Нават пад доктарамі!..

Жарт егера спадабаўся:

— А хочаш, я раскажу пра генеральшу? Не, не анекдот, чыстая праўда. Быў генерал у нас, стары, палаяваў ляся, пільніцца была, а генеральша ў яго маладая. І хлопцы тады тут нача-валі, егеры...

З маіх тутэйшых, на ліменшчыне, лесавых сяброў Міхася найбольшую цікавасць меў да Гетрака і Ягора Захаравіча Ліскава. Яны абодва людзі бывалі, лясную акадэмію прайшлі ў лесе, у народзе, як кажуць, «ад» і «да»: Пятрок з маленства ляснік і палюнічы, а Ягор ляснік і рыбак. Ад прыроды і філасофаў, натуральныхы. Пятрок — яшчэ ад вайны, на якой прайшоў праз Майданак, Дахаў, а тут немцы, ужо новы, мірныя, з ім да гэтага часу разліваюцца і грашыма, і падарункамі. А Ягор пражыў што чатыры гады, філасоф ад часоў рэвалюцыі. Я знаходжу ў сваім архіве касету, стаўлю ў магнітофон, слухаю галасы дзедка Ягора, Стральцова, ліменскага ляснічана Карпенкі, таксама сбра-нябогі. Запіс зроблены ў Мірагошчы, ад Лімені — праз Сож: Лімень з-за ракі глядзіцца на Мірагошчы, Мірагошчы — на Лімень. Там, у Мірагошчы (дэдушка, Стральцоў вельмі спадбаліся назва вёскі, усё вышпты-ваў яе сабе ды усміхаўся, націскаючы то на «міра», то на «гошч»), жыў Ягор, тут, у Лімені — Пятрок. Запіс зроблены ў Мірагошчы, у Ягоравай хаце. Стары «баць байкі», а Міхася зрэдку абдэраляе іх вяршынкам, часцей — рогатам. Вось стары кажа:

«Дзела было за рвалаючыяй, і я, значыцца, як малады, шакуа выйсе насіць хромавыя боты, каб са скрыпам. Прышоў да новай уласці і кажу: хачу абезаружыць кулакоў які ворагаў беднага пралетарыя і мужыка. У мяне пельгаюцца: якім пудём? А такім, кажу, вельмі простым. Кулака сцеражэ сабака, а я буду яго абессабаваць. Уласць бачыць, што галава мая шурпуніць — дала паперку, дакумент, што я маю на гэта дазвол рвалаючыі, з пятачкай, і пачаў я вайну супраць кулацкіх сабак».

Стральцоў рагоча, а Васільевіч, ляснічы, на поўным сур'ёзе вядзе допы:

«Тут ты, Ягор, як той дзед Шчукар...»

Старому гэтакі недавер да яго не падабаецца:

«Я ў партыю не падаваў і Шчукар мне не таварыш».

Пра шалухаўскага Шчукара нашы ляснікі чыталі, ведалі, калі хто не чытаў, дык чуў. Чуў і дзед Ягор.

«Ты страляў кулацкіх сабак?» — дапытваўся ляснічы.

«Ну так...»

«А не хлусі. Душа ў цябе мяккая, добрая, з гэтакай душою страляць сабак ты не мог».

Ляснічы быў мудрэц, псіхолаг, зма-ніць перад ім было цяжка, кожнага ў лесе, у вёсцы бачыў навілёт, ляснікі гэта ведалі, ведаў гэта і дзед Ягор, таму і пачаў раптам даваць задні ход:

«Дык я... дык я сабак сам не страляў, у мяне былі сябры, у іх былі ружжы, яны мяне за тое паважалі, што я быў ружжэадзіцель, і яны стралялі...»

«А ты сабак лупіў?» — працягваў допыт ляснічы.

«Н-не, не лупіў...»

«Вырабляў скуры?»

«Н-не, не вырабляў, — губляўся стары. — У мяне быў друг яўрэй...»

«Ну, ты, Ягор Захаравіч, заліваеш. Сабак не страляў і не лупіў, скуры не вырабляў, а боты хромавыя насіў, ды яшчэ са скрыпам?»

Ужо Стральцоў не можа стрымачць рогат, а дзед Ягор не можа срываць, каб яму не верылі, аж з-за стала ўсхпаўся, даказаючы: «Дык я ж меў працэнт як рукавадзіцель!.. Што такое рэвалюцыя, таварыш ляснічы?.. Я не зразумеў — гэта ўмець рукавадзіць...» Тут у старога, ад празмернага жадання даказаць, горла пераціла, закашляўся, ажно са свістам. Дзедзеха хата разломвалася ад рогату. Нават старая Хадора прыбегла са двара, стала на парозе з сахаром, сіскала яго аберуч, не ведаючы, каго ёй тут ратаваць. Пакрысе рогат сціхаў, але даўжэй за ўсіх екатаў, угнуўшы голы і плечы, Міхася — аж слёзы з вачэй каціліся. І ўжо зусім плакаў насупраць яго, праз стол, дзед Ягор, ад таго, што ляснічы пры людзях сумняваўся ў тым, як гэта было, як чуў, не хацеў даць веры чысту пра хромавыя, са скрыпам, боты і кулацкіх сабак. Праўда, праз тую сваю слёзы і пасміхаўся блішчатым вокам на Міхася, маючы думку: хто не павярэў, а хто і павярэў — хі падзе тае.

Іванкава неба — дзед Міхалка. Гэтае адчуванне Стральцоў добра ведаў, бо да скону насіў у сабе. Бязмякная дабрыня — на той мяжы, якую Міхалка адчувае ўжо як нешта небяспечнае, знак з неба, дарогу туды, на неба. Іншы, але таксама цяжкае жыццё тым дэду — Трахім. І ці не гэтым шэрагу мудрых, усім патрэбных вясельных дзядюў ўбачыўся Стральцоў дзед Ягор? Бо вочы на яго загарэліся — вочы мастака. Думаю, што і Ягора Ліскава таксама меў на ўвазе Міхася, калі назаўтра, ужо ў Крычаве, у май-

Міхася Стральцова ў ліменскай ляснічана Карпенкі (справа) з Віктарам Карамзаўым і ліменскай ляснічана Васільевічам Карпенкам — прататыпам героя рамана В. Карамзава «Плунда».

Адзінота — лёс гордага генія. Адзінокімі былі Талстой, Дастаеўскі, Бунін. Ці адны яны? На вяршыню Парнаса амаль усе, здаецца, узыходзілі пад ярмом адзіноты. Натопам туды не ішлі. Лей Талстой казаў, што раіцца драбяз, верабі, напрыклад, толькі арлы не пакідаюць гордае вышыні адзіноты.

Сёння, у нашым прагматычным грамадстве, гэтая вышыня не ў пашане. Дружным табуном лягчы праціць. Постаць мастака, які адбіўся ад талкаі, чарады, застолія, групоўкі — як тут ні назаві, — стала рэдкасцю. Але ж армо адзіноты блаславёнае найвышэйшым знакам літаратуры. Самім Львом Мікалаевічам. І Пушкіным: «Поэт!.. Ты царь; живи один».

Не пра тое размова, каб мастак жыў адзін, як пустацінскі. Пра тое, што ён не павінен баяцца адзіноты. Каб з гонарам нес яе крыж. Тым больш што адзінота мастака пладоносна.

І тут з нейкай працупа-абвостранай павагай, з пачуццём светлага вызвалення бачыш Стральцова, яго задумліва-самотную постаць у нашай сённяшняй літаратуры. Ну а што такое «Загадка Багдановіча», стварэнне, бяспрэчна, залатога пляра, як не рана, прыкладзеная да рань? Што гэта, як не Максіму боль, зразумець сваім болей? І ці было б гэтае эсэ нашай нацыянальнай класікай, калі б «ядлоўцавы куле» янонага чалавечага лёсу выдаслі не такі жорстка-калючы, а янонага паэтава сцэнка на нейкім цяжкім віражы прымунула да дружна-эмоцыйнага талкаў? Яшчэ адна асаблівасць Стральцова здыўляе і радуе: пакултывая вернасць мастацкаму слову, высокамаральнай місіі пісьменніка, вернасць, якая ніколі і ні ў чым ні ў якой меры не трацілася, як бы ні складваўся асабісты лёс. Жыць і пісаць даводзілася ў розным стане душы, розных абставінах, спрыяльных і немагчымых, у стане творчага узлёту і ў стане прыгнечанасці, але патрабавальнасць да слова заставалася самай высокай, мастацкай крытэрыі не размывалася. Пісаў рэзкімі на кіяі сяброў, але ў нивоідан з іх няма нивоіднай ацэнкі, па-сёброўска звышай. Пісаў пра творы тыя, з кім сэрца не дзядзіў, але і гэта не ўплывала на аб'ектыўнасць ацэнак. Літаратура заставалася вышэй за сабаістае.

(І ПРАДУЧВАЊЕННЕ, І ЛЕС», 1987)

родным доме, зашыўшыся ў малым, з пісьмовым сталом і пшучай машынкаю на сталае, пакойчыку, ён пакіне мне старонку сваіх выказаных пачуццяў: «У Мінску пазавано табе, дружа, каб падзячыць за радасць сустрэчы з нечым неад'емна сваім, нашым, што там, у Лімені, цяпляна чакала нас і, дзякаваць Богу, не пракачалася. Наталіўшыся, яно адлучыла нас, хонацца думаць, з лёгкім сэрцам, але не аказала вяртацца суды, можа, і чак роднай нам абедуром зямлі, нанчым развітаннем у Мінску на вакзале хацеў зноў далучыцца да хвалюючай яго тэмы Парыжа. Там, у Парыжы, я ў тую вёсню пісаў эсэ пра Аляксея Пысіна, якога мы з Міхас

